

ELOGI DE LA DANSA

Ara que Sebastià Gasch ha parlat des de «Mirador» de la restauració dels ballets russos en un article que té la força d'un obligat de cornetí, després d'aplaudir el conjunt coreogràfic dels russos a l'Olympia, i de recórrer quotidianament escoles de dansa en llurs diversos aspectes i de veure la devoció i la constància dels escassos amateurs de la dansa que repeteixen un mateix exercici tantes vegades com cal fins assolir una correcció estatutària, voldria esperonar el jovent d'avui que té el neguit de perfeccionar-se a què dediqui una mica més d'atenció a aquest art esportiu.

Aquesta mena de gimnàsia lírica que anomenem dansa clàssica, és un dels esports més complets que existeixen, car, ensems que l'entrenament constant descabdella amb perfecta harmonia la complexió física, té la qualitat d'esmlar la sensibilitat espiritual per la col·laboració fisiològica amb la música en primer lloc, i amb la pintura després, que dona forma i color a llur efectivitat plàstica. Si aquells peus que com agulles teixeixen el dibuix d'un tapís invisible amb una precisió matemàtica deixessin rastre a terra, descobriríem unes traces simètriques de composició preconcebuda; és el dibuix aplicat: cada moviment respon a un ritme musical, cada gest a una nota.

El dansari és l'atleta de l'aire. En saltar s'eleva, procura de mantenir el cos suspès i estén els braços, imitant el vol dels ocells. De la mateixa manera que els nedadors escarneixen els moviments dels peixos per evolucionar dins de l'aigua, el dansari amb els entrenaments consecutius, aconsegueix una flexibilitat de cautxú i per propi impuls brinca i deixa terra amb el goig immens que dona el vèncer la llei de gravetat, i que compensa amb escriu els esforços i sacrificis a què estan sotmesos i és un estímul per a no defallir contra els obstacles naturals.

Si a les Olimpíades fessin una tria d'atletes d'ambdós sexes que per llur equilibri anatòmic servissin d'exemplars modèlics per l'estímul de millorament de races, és més probable que els trobessin dintre els cossos de ball, que en els camps d'esports, on molts esportius presumeixen de bíceps, triceps i múscles hipertrofiats a conseqüència d'exercicis especialitzats que perjudiquen la salut i l'estètica física.

Però una de les qualitats que dona a la dansa clàssica un lloc preponderant entre els altres esports és la influència que actua d'una manera directa en l'educació moral dels seus adeptes. Quant es lliuren de ple a l'estudi i a la realització, s'alliberen de totes les preocupacions, el seu esperit s'eleva, l'actitud esdevé noble i el món sembla somriure al seu esforç, i el seu cos àgil conserva la ingenuïtat d'un infant. ¿Caldrà evocar la malaguanyada Anna Paulowa, que als cinquantacinc anys dansava amb la mateixa «souplesse» d'una noia als divuit?

¡Amb quina satisfacció veuríem que aquestes ratlles trobessin un ressò fecund i d'ací a pocs anys poguéssim comptar amb un planter de dansarins aptes per a muntar un espectacle autòcton que respongués a la nostra època, on els nostres artistes esbravessin temptatives ofegades abans de néixer!

ALFONS PUIG

DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MUSICA"

CURS XI — CONCERT XCIV

SESSIÓ DE DANSES

PER LA SECCIÓ DE

RÍTMICA I PLÀSTICA
DE L'“ORFEÓ GRACIENC”

TEATRE FORTUNY

DILLUNS, 4 DE JULIOL DE 1932.

::

A LES DEU DE LA NIT.

GRÀFICS NAVAS - REUS

SECCIÓ DE RÍTMICA i PLÀSTICA DE L'ORFEÓ GRACIENC

Direcció: IVONNE ATENELLE DE GIMÉNEZ
ex-professora de l'Institut Martha Roggen, de Brussel·les.

Solistes instrumentals:

RITA BROSSA, piano.
ESTEVE GRATACOS, flauta
MANUEL CIMÉNEZ, violí.

P R O G R A M A

I

DANSA.. .. .	GLUCK
(Conjunt)	
INVITACIÓ A LA DANSA.	CHOPIN
(M. Castellví - M. Clot)	
VALS	SCHUBERT
(I i J. Pujol)	
DANSA FORANA	SCHUMANN
(M. Forcada - M. Clot)	
LA PRECIOSA RIDÍCOLA.	COUPERIN
(M. Castellví)	
PASTORAL	STRAWINSKY
(M. Clot)	
EGLOGA	SEVENANTS
(Conjunt)	
MOMENT MUSICAL.	SCHUBERT
(Conjunt)	

II

SUITE per a piano, flauta i violí, op. 56 C. CUI

- I. BADINAGE.
- II. BERCEUSE.
- III. SCHERZINO.
- IV. NOCTURN.
- V. VALS.

(R. Brossa; - E. Gratacós - M. Giménez)

III

ESTUDI.. .. .	CHOPIN
(E. García)	
DANSA.	SILAS
(C. Macerredo)	
PRELUDI en <i>do bemoll menor</i>	RACHMANINOFF
(E. García)	
VALS	CHOPIN
(A. Tarrida)	
MINUET.	MOZART
(E. García)	
KOOBOLD	GRIEG
(E. García)	
ESTUDI A DOS.. .. .	CHOPIN
(A. Tarrida - C. Macerredo)	
VALS ROMANTIC, en <i>mi menor</i>	CHOPIN
(E. García - A. Tarrida)	
LES ARABESQUES	LECHETISKY
(Conjunt)	

Associació de Música · Sabadell

Adscrita a la Lliga d'Associacions de Música

Curs tretzè – Novè concert

Sessió de danses a càrrec de la

Secció de Rítmica i Plàstica de l'Orfeó Gracienc

Solistes instrumentals: R. Brossa, piano; E. Gratacós, flauta; M. Giménez, violí

Presentació de ***Carme Dujol*** 1.ª tiple de l'Òpera de Lió

JOAN PADRÓ, pianista acompanyant

Antonieta Bracons, piano

Teatre Principal

Dilluns, dia 27 de juny de 1932 – A tres quarts de deu

Programa

P R I M E R A P A R T

Secció de Rítmica i Plàstica de l'Orfeó Gracienc

Dansa	(Conjunt)	GLUCK
Invitació a la dansa	(M. Castellví i M. Clot)	CHOPIN
Vals	(I. i J. Pujol)	SCHUBERT
Dansa forana	(M. Forcada i M. Clot)	SCHUMMANN
La preciosa ridícula	(M. Castellví)	COUPERIN
Pastoral	(M. Clot)	STRAWINSKY
Egloga	(Conjunt)	SEVENANTS
Moment musical	(Conjunt)	SCHUBERT

S E G O N A P A R T

I. Secció de Rítmica i Plàstica de l'Orfeó Gracienc

Suite per a piano, flauta i violí, op. 56 C. CUI

I. Badinage – II. Berceuse – III. Scherzino – IV. Nocturn – V. Vals

(R. Brossa – E. Gratacós – M. Giménez)

II. Srta. Antònia Bracons, piano

Sonata en re menor	P. A. SOLER
Evocació	ALBENIZ
Dansa espanyola	FALLA
Rapsòdia hongaresa núm. 6	LISZT

III. Srta. Carme Pujol, cantatriu

La Traviata	VERDI
Il pescatori di perli	BIZET
El mal d'amor	F. PUJOL

T E R C E R A P A R T

Secció de Rítmica i Plàstica de l'Orfeó Gracienc

Estudi	(E. Garcia)	CHOPIN
Dansa	(C. Macerredo)	SILAS
Preludi en do bemoll menor (E. Garcia)		RACHMANINOFF
Vals	(A. Tarrida)	CHOPIN
Minuet	(E. Garcia)	MOZART
Koobold	(E. Garcia)	GRIEC
Estudi a dos	(A. Tarrida i C. Macerredo)	CHOPIN
Vals romàntic, en mi menor (E. Garcia i A. Tarrida)		CHOPIN
Les Arabesques	(Conjunt)	LECHETISKY

GENERALITAT DE CATALUNYA

ESCOLA NORMAL

Escola d'Estiu. - Any 1932
CURS TRETZÈ

L'EDUCACIÓ MUSICAL A L'ESCOLA

Demostració del
MÈTODE JAQUES-DALCROZE

i

AUDICIÓ DE BALLETS POPULARS
I DE CANÇONS I JOCS D'INFANTS

per

un grup d'alumnes de
l'Institut Català de Rítmica i Plàstica
d'aquesta ciutat
FUNDAT L'ANY 1912

i dirigit pel

MESTRE JOAN LLONGUERES

Barcelona, 23 d'agost de 1932. - A les deu en punt de la nit
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PROGRAMA

I

Breus consideracions sobre el Mètode Jaques-Dalcroze i l'educació musical a l'escola.

Exercicis i demostracions de *Rítmica*. Interpretacions de plàstica animada.

<i>Dansa camperola</i>	Jaques-Dalcroze
<i>Moment musical</i>	Schubert
<i>Minuet</i>	Haydn

II

Ballets populars i Cançons i jocs d'infants.

<i>Bells braços blancs</i>	Jaques-Dalcroze
<i>Ronda de la jardinera</i>	id.
<i>Les ones de la mar</i>	Joan Llongueres
<i>L'Esquerrana</i>	} ballets populars catalans
<i>El Patatuf</i>	
<i>Banda del doctor</i>	Jaques-Dalcroze
<i>La lloca i els pollets</i>	Otto Blensdorff
<i>Els soldats vénen de França</i>	Joan Llongueres
(cançó-ballet)	

GENERALITAT DE CATALUNYA

ESCOLA NORMAL

Escola d'Estiu. - Any 1932
CURS TRETZÈ

L'EDUCACIÓ MUSICAL A L'ESCOLA

Demostració del
MÈTODE JAQUES-DALCROZE

i

AUDICIÓ DE BALLETS POPULARS
I DE CANÇONS I JOCS D'INFANTS

per

un grup d'alumnes de
l'Institut Català de Rítmica i Plàstica
d'aquesta ciutat
FUNDAT L'ANY 1912

i dirigit pel

MESTRE JOAN LLONGUERES

Barcelona, 23 d'agost de 1932. - A les deu en punt de la nit
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PROGRAMA

I

Breus consideracions sobre el Mètode Jaques-Dalcroze i l'educació musical a l'escola.

Exercicis i demostracions de *Rítmica*. Interpretacions de plàstica animada.

<i>Dansa camperola</i>		Jaques-Dalcroze
<i>Moment musical</i>		Schubert
<i>Minuet</i>		Haydn

II

Ballets populars i Cançons i jocs d'infants.

<i>Bells braços blancs</i>		Jaques-Dalcroze
<i>Ronda de la jardinera</i>		id.
<i>Les ones de la mar</i>		Joan Llongueres
<i>L'Esquerrana</i>	} ballets populars catalans	
<i>El Patatuf</i>		
<i>Banda del doctor</i>		Jaques-Dalcroze
<i>La lloca i els pollets</i>		Otto Blensdorff
<i>Els soldats vénen de França</i>		Joan Llongueres
(cançó-ballet)		

GENERALITAT DE CATALUNYA

ESCOLA NORMAL

Escola d'Estiu. - Any 1932
CURS TRETZÈ

L'EDUCACIÓ MUSICAL A L'ESCOLA

Demostració del
MÈTODE JAQUES-DALCROZE

i

AUDICIÓ DE BALLETS POPULARS
I DE CANÇONS I JOCS D'INFANTS

per

un grup d'alumnes de
l'Institut Català de Rítmica i Plàstica
d'aquesta ciutat
FUNDAT L'ANY 1912

i dirigit pel

MESTRE JOAN LLONGUERES

Barcelona, 23 d'agost de 1932. - A les deu en punt de la nit
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PROGRAMA

I

Breus consideracions sobre el Mètode Jaques-Dalcroze i l'educació musical a l'escola.

Exercicis i demostracions de *Rítmica*. Interpretacions de plàstica animada.

<i>Dansa camperola</i>	Jaques-Dalcroze
<i>Moment musical</i>	Schubert
<i>Minuet</i>	Haydn

II

Ballets populars i Cançons i jocs d'infants.

<i>Bells braços blancs</i>	Jaques-Dalcroze
<i>Ronda de la jardinera</i>	id.
<i>Les ones de la mar</i>	Joan Llongueres
<i>L'Esquerrana</i>	} ballets populars catalans
<i>El Patatuf</i>	
<i>Banda del doctor</i>	Jaques-Dalcroze
<i>La lloca i els pollets</i>	Otto Blensdorff
<i>Els soldats vénen de França</i>	Joan Llongueres
(cançó-ballet)	

PREUS

LOCALITAT	Pel Públic	Pels socis de l'Orfeó Català
	Pessetes	Pessetes
Sense entrades		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
Amb entrades		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3
Setis numerats, I rengle	3'50	3
Setis numerats, II a V rengle	2'50	2
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL ESPANYOLA» Passeig de Gràcia, 56
(Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912).

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. Socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ
precisa adquirir les localitats abans del dia del concert.

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

NOVA AUDICIÓ

de

Festes, Cançons, Rondes i Jocs d'infants

per

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mtre. JOAN LLONGUERES

Diumenge, 5 de Febrer de 1933

a dos quarts de cinc de la tarda

En Llongueres i la Rítmica

«Si la nostra gent hagués comprés tota la valor d'educació física, d'educació moral i d'educació estètica de la *Rítmica* i els *Jocs d'infants*, l'obra de Joan Llongueres i les seves xamosíssimes cançons — tan gracioses, tan airoses, úniques en el seu gènere, amb aquell puntet de murrieria tan rialler, tan popular, tan viu, tan bon jan i tan difícil d'aconseguir i de realitzar — a hores d'ara l'una i les altres d'aquestes coses s'haurien extès ja per tots els indrets de Catalunya i fins les flors dels nostres camps i els arbres de les nostres muntanyes dansarien al ritme de llurs tonades.

Però la funció més alta que pot realitzar una cultura és la de valoritzar; la de conèixer què és l'or, què és la plata, què és el plom; d'això encara no n'hem après i ens manca la noció essencialíssima dels punts de referència i la llibertat i confiança en la seva aplicació.

He sentit contar que una vegada a Montserrat hi havia una fira i que allà varen arribar-hi llavors en Cases i en Russinyol. En veure la fira, en Russinyol digué a en Cases:

— ¿Vols que fem de firataires?

— ¿Com podríem fer de firataires si no tenim res per a vendre?...

— ¿Que nó? ¿Ara ho veuràs!

I treient-se un mocador de la butxaca, l'estengué a terra posant-hi al damunt un bon grapat de *duros* en peça. Començà de seguida a cridar la mercaderia en aquesta forma:

— «*Duros* a quatre pessetes!... ¿Qui vol *duros* a quatre pessetes?...

En Cases, aleshores, afegint més *duros* als que ja hi havia damunt del mocador, va posar-se també a cridar dient: — «¡Apa noies; trieu i remeneu!... ¿Qui vol *duros* a quatre pessetes?...

I diu que els pagesos i les pageses vinga mirar i remirar la moneda, i vinga mirar-los i remirar-los a ells amb desconfiança, fins que, esclatant en una rialla, giraven l'esquena i se n'anaven, mofetes i un si és no és afrontats.

Bé: en Russinyol i en Cases no vengueren ni un sol *duro* a quatre pessetes. ¿Per què? Evidentment perquè aquells pagesos no coneixien prou bé la moneda. Si l'haguessin coneguda, haurien comprat tots els *duros*. A en Cases i en Russinyol la broma se'ls hauria tornat trista i no els hauria quedat altre remei que anar-se'n amb la cua entre cames.

Però no sempre es venen *duros* a quatre pessetes per a enganxar pagesos. Moltes vegades no es poden vendre perquè els compradors ignoren la veritable valorització i cotització. Jo m'hi he trobat, volent canviar, a Cuba monedes d'or mexicanes. També donava *duros* a quatre pessetes i tampoc no els volien. I jo anava de bona fe.

Doncs si veiem cada dia aquest cas tractant-se de valors materials, què no veurem en referir-nos a valors morals i espirituals?...

La fira del món n'està plena d'homes que donen cent per un, i mil per un; que porten, no la riquesa, sinó la salut i la vida i la bellesa del cos i la de l'ànima, i la gent passa de llarg i no volen comprar, ni tan sols escoltar la veu que els parla i que amorosament els crida.

Un d'aquests homes és Joan Llongueres. Escolteu-lo tots. Us porta la salut dels vostres fills i sap sembrar en els seus cors, infantils i ingenus la llavor dels més enlairats sentiments, com són: l'amor a la bellesa de tota cosa que ell sap fer brollar al ritme de les danses, de les cançons i de l'alegria.»

AMADEU VIVES †

D'El Pla de Bages, de Manresa, de 29 agost 1929.

PROGRAMA

I

El camí de cada dia	Joan Llongueres
La mamà ho sap tot	Jaques-Daleroze
Jo danso	»
La marxa dels braus jollus minyons	»
El mocador	Joan Llongueres
Els gaudis del dia d'or	»

II

Els soldats vénen de França	Joan Llongueres
Les línies, les files, els cercles	Jaques-Daleroze
Les dues comares	»
Són deu noies per casar	Joan Llongueres
El ball dels ànees	Otto Blensdorff

III

LA FESTA DE SANT NICOLAU	Joan Llongueres
(Miracle popular).	

- I La processó i les lletanies.
- II Dansa dels follets.
- III Cançó i dansa de l'obrir la porta.
- IV L'home pobre i les tres filles sense dot.
- V L'escolà de les corretges.
- VI La llegenda parla.
- VII El miracle dels tres infants.
- VIII Càntic.
- IX Sobre el pont d'Aragó.

(Joc i dansa final).

Trajos i decorat de JAUME I BARTOMEU LLONGUERES

Orgue: Mtre. JOAN TOMÀS

Piano: Mtre. JOAN LLONGUERES

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socs del Orfeó Català
	Pessetes	Pessetes
Sense entrades		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
Amb entrades		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3
Setis numerats, I rengle	3:50	3
Setis numerats, II a V rengle	2:50	2
ENTRADA GENERAL	1:50	1:50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL ESPANYOLA» Passeig de Gràcia, 54
(Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912).

Per a obtenir la rebuixa atorgada als Srs. Socis protectors de l'ORFEO CATALA
precisa adquirir les localitats abans del dia del concert.

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau.

Palau de la Música Catalana

RONDES, CANÇONS FESTES I JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dimecres, 6 de gener de 1932

DIADA DELS SANTS REIS D'ORIENT

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

CANÇÓ DE L'AIGUA	J. LLONGUERES
AU, ANEM CAP A LA FIRA	"
ELS CONILLETES	"
EL JOC DE LA MARGARIDETA.....	JAQUES DALCROZE
LES CALCES DEL JAN	J. LLONGUERES

II

EL JOC DELS RAMS.....	J. LLONGUERES
EL NOU GERMANET (1. ^a AUDICIÓ)	Mn. J. MUSET FERRER
LA PETITA ABELLA	JAQUES DALCROZE
EL MEU GOS (ESTRENA)	FRANCESC PUJOL
EL BALL DELS ÀNECS (1. ^a AUDICIÓ)...	OTTO BLENSDORFF

III

CADA DIA AL DEMATÍ (ESTRENA)	J. LLONGUERES
(joc popular)	
ELS GAUDIS DEL DIA D'OR (ESTRENA)	"
L'ESCOLÀ DE LES CORRETGES	"
(episodi de la Festa de St. Nicolau)	
LES GRANOTES I LA CIGONYA	OTTO BLENSDORFF
LA FESTA DELS REIS.....	J. LLONGUERES

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socs del Orfeó Català
	Pessetes	Pessetes
Sense entrades		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
Amb entrades		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3
Setis numerats, I rengle	3'50	3
Setis numerats, II a V rengle	2'50	2
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL ESPANYOLA» Passeig de Gràcia, 54
(Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912).

Per a obtenir la rebuixa atorgada als Srs. Socs protectors de l'ORFEÓ CATALÀ
precisa adquirir les localitats abans del dia del concert.

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau.

Palau de la Música Catalana

RONDES, CANÇONS FESTES I JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dimecres, 6 de gener de 1932

DIADA DELS SANTS REIS D'ORIENT

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

CANÇÓ DE L'AIGUA	J. LLONGUERES
AU, ANEM CAP A LA FIRA	,
ELS CONILLETES	,
EL JOC DE LA MARGARIDETA	JAQUES DALCROZE
LES CALCES DEL JAN	J. LLONGUERES

II

EL JOC DELS RAMS	J. LLONGUERES
EL NOU GERMANET' (1. ^a AUDICIÓ)	Mn. J. MUSET FERRER
LA PETITA ABELLA	JAQUES DALCROZE
EL MEU GOS (ESTRENA)	FRANCESC PUJOL
EL BALL DELS ÀNECS (1. ^a AUDICIÓ)...	OTTO BLENSDORFF

III

CADA DIA AL DEMATÍ (ESTRENA)	J. LLONGUERES
(joc popular)	
ELS GAUDIS DEL DIA D'OR (ESTRENA)	,
L'ESCOLÀ DE LES CORRETGES	,
(episodi de la Festa de St. Nicolau)	
LES GRANOTES I LA CIGONYA	OTTO BLENSDORFF
LA FESTA DELS REIS	J. LLONGUERES

CONCERTS BLAUS

"Els Poetes i els Músics"

TERCERA SESSIÓ

JOSEP CARNER

amb la cooperació personal d'aquest il·lustre Poeta i dels eminents artistes

CONCEPCIÓ CALLAO, contralt

Emili VENDRELL, tenor

Pere VALLRIBERA, piano

ESTRENA

de nombroses cançons, dels mestres BLANCAFORT, CATALÀ, GERHARD, MOMPOU, PUJOL, TOLDRA, TOMÀS i ZAMACOIS, gairebé totes escrites expressament per aquesta tan esplèndida festa.

A la segona part, el propi Poeta

JOSEP CARNER

recitarà una selecció de poesies seves, entre les quals n'hi han algunes d'inèdites.

NOTA MOLT IMPORTANT

Cadascun dels concurrents a la festa, rebrà gratuïtament un llibre de poesies de Josep Carner, editat com a record d'aquesta tercera sessió de «ELS POETES I ELS MÚSICS».

Palau de la Música Catalana

Diumenge, 23 de Gener de 1927
a les cinc de la tarda

El despatx de localitats començarà DEMÀ DILLUNS, a la tarda,
a l'UNIÓ MUSICAL ESPANYOLA, Portal de l'Àngel, 1 i 3

CONCERTS BLAUS

OLYMPIA

PRIMERA FESTA DELS INFANTS

Cançons, Jocs i Rondes

Direcció general

Mtre. JOAN LLONGUERES

Diumenge, 16 de Gener de 1927
a les cinc de la tarda

LA CASA ESTEVA RIERA

RAMBLA CANALETAS, 9 i 11

MALLORCA, 307 i 309

*ES COMPLAU EN OBSEQUIAR
AMB ELS SEUS EXQUISITS
BOMBONS ALS NENS I NENES
QUE CONCORRIN A AQUESTA
PRIMERA
FESTA DELS INFANTS*

◁ El repartiment de bombons
es farà en entrar al local i només
hi tindran dret els nens i nenes
que no passin de dotze anys.

Davant l'Establa ja totes hi són;
Lai-lon!
i al Déu-Fill adoren, la llum d'aquest món.
Lai-lon!
Els dons li ofereixen de la llur pobresa;
els nins l'alegria i els vells la tristesa.
Anem-hi nosaltres també, tots plegats,
a Déu demanem-li perdó dels pecats.

Admirem-lo i adorem-lo
al Mesies de Betlem.
Admirem-lo i adorem-lo
i pobrets com ell siguem.
Admirem-lo i adorem-lo
i mai més ja no el deixem.

—
Figuretes de Nadal,
figuretes d'alegria,
feu-nos sempre companyia
en aquest viure mortal.
Feu-nos bons i humils com cal
i sigueu la nostra guia
per trobar junts, cada dia,
de Jesús l'Etern Portal.

—
Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Nadal! Nadal!
A l'home mortal
revé l'alegria!
Cantem i ballem.
Saltem i brinquem.
Deixem la tristesa!
Fem ara, germans,
donant-nos les mans,
florir la infantesa!

JOAN LLONGUERES

Diumenge vinent, tarda Els Poetes i els Músics

Tercera sessió

JOSEP CARNER

amb la cooperació de

CONCEPCIÓ CALLAO, contralt

EMILI VENDRELL, tenor

Vegeu detalls en la pàgina següent

LES FIGURES DEL PESSEBRE

I

Nadal! Nadal!
un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Nadal! Nadal!
a l'home mortal
revé l'alegria!
Canem i ballem.
Saltem i brinquem.
Deixem la tristesa!
Fem ara, germans,
donant-nos les mans,
florir la infantesa!

Oh, que dolça s'ha escampat
la llum d'or del jorn que avança!
Porta als ulls nova esperança;
porta al cor nova bondat!
El temps sant és arribat
i amb el fred, la neu i el gebre,
les figures del pessebre
una a una ja han tornat.

La dona que renta, la vella que fila
el brau caçador que sempre vigila.
La noia que porta la gerra i el pa
aquell pescador que al riu va a pescà.
El vell que la terra remou amb catxassa
el que es beu el vi de la carabassa.
El del feix de llenya i aquell pastoret
que va amb la catxutxa perquè té molt fred.

La jove mestressa que duu una gallina,
la del cistell d'ous i el sac de farina.
Aquells que sonant van fent son camí;
el del flabiol i el del tamborí.
Del sac de gemecs el que sempre plora
i el de la simbomba que ronca tota hora.
També els tres pastors que fan el sopà
i souen les sopes i llesquen el pa.

Figures eternes de vida senzilla
que eixiu de la llum que en mig del cel brilla.
Vosaltres al món porteu resplendor,
oh fràgils figures de Nostre Senyor!

Les veu el diable que passa per 'lli;
Oi-lli!
les veu el diable que va de camí.
Oi-lli!

Les guaita una a una; les troba sagrades;
la terra traspasa fent quatre gambades.
Les veu el diable i fuig, espantat,
la cua entre cames, a dins d'un forat.

Trepitgem-lo, trepitgem-lo
al diable tan roí.
Trepitgem-lo, trepitgem-lo,

que no en quedi ni un bocí.
Trepitgem-lo, trepitgem-lo,
que mai més torni a sortir.

II

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Etc.

Les figures tenen fred
i, cercant la llum, sospiren.
Ses mirades al cel giren
amb el cor molt pur i net.
Van seguint son caminet
de treball amb dolç i pena
i allà al cim de la carena
les espera un angelet.

La dona que renta, la vella que fila.
Etc.

Així els parla l'àngel que arriba del cel:
Oi-dell!
— Veniu, oh gent bonal, veniu sens recel!
Oi-dell!
veniu a Betlem, allà a l'establa;
Jesús ha nascut, el Fill de Maria! —
I els braços s'aixequen devés el cel blau.
— Per Déu és la glòria, pels homes la pau! —

Contemplem-lo i estimem-lo
al bell àngel missatger.
Contemplem-lo i estimem-lo
tan formós i rialler.
Contemplem-lo i estimem-lo
i seguim-lo amb cor sincer.

III

Nadal! Nadal!
Un pas de pardal
s'allarga el nou dia!
Etc.

Totes van cap el Portal
a portar-hi ses ofrenes,
les figures tan serenes
del pessebre de Nadal.
Pel camí bell i eternal
que traspasa les carenes,
van deixant els dols i penes,
i el seu viure és immortal.

La dona que renta, la vella que fila.
Etc.

PROGRAMA

I

EL JOC DELS PILONS	JAQUES-DALCROZE
AU, AU, LA NEU!	,
EL JOC DELS RAMS	JOAN LLONGUERES
RONDA DE LA NÚVIA	JAQUES-DALCROZE

II

LES GESTES DE LES NENES	JOAN LLONGUERES
EL MOCADOR	,
SÓN DEU NOIES PER CASAR	,
* EL JOC DEL CIRC	JAQUES-DALCROZE

III

RONDA DE LA JARDINERA	JAQUES-DALCROZE
EL JOC DE LES BOMBES	JOAN LLONGUERES
(petita pausa)	

* LES FIGURES DEL PESSEBRE	,
(festival nadalenc)	

Escenari i trajos, JAUME LLONGUERES

PIANO GROTIEN STEINWEG
cedit per la Casa WERNER

- * Bombes cedides galantment pels MAGATZEMS JORBA d'aquesta ciutat.
- * Executades a la pista i cantades per 300 infants.

Diumenge vinent a la tarda

"Els Poetes y els Músics"

Tercera sessió

JOSEP CARNER

Hí pendran part, demés d'aquest il·lustre Poeta,
els eminents artistes

Concepció CALLAO, Contralt

Emili VENDRELL, Tenor

Pere Vallribera, Piano

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Vegeu detalls en la darrera pàgina

RONDA DE LA JARDINERA

I

— A on vas, bella jardinera,
a on vas tan de matí?
— Vaig a veure la primavera
si ha enjoiat el meu camí
i a collir la rosa-vera
per plantar-la al meu jardí.
— Vindrem totes a ajudar-te
a collir les flors. —

II

— La viola, que és tan polida;
collirem pel teu jardí.
— No em collir, no em prengueu la vida;
no em treieu del meu camí.
Perquè quan m'haureu collida
tot mon goig veureu març.
— Ai, deixem-la, amigues meves,
i anem més enllà. —

III

— No he trobat cap flor decidida
a deixar el seu camí.
Es tan plena de goig la vida
tan negre és el mort!
Serà l'amistat florida
la flor d'or del meu jardí. —
— L'amistat és la flò hermosa
que volem collir. —

E. JAQUES-DALCROZE

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

EL JOC DE LES BOMBES

Au, veniu, no us detureu;
xics i grans, correu, cuiteu!
Ara, ara, mireu bé,
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.

Bomba ve,
bomba va.

S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.

Bomba ve,
bomba va.

Vigila, vigila, que 's vol escapà.

I

Com que sempre faig bondat
i no ploro gens ni mica,
una bomba m'han donat
grossa, inflada i molt bonica.
Me la'n porto sempre amb mi,
quan m'en vaig a passejar;
com pilota, pel camí,
bóta i bóta sens parar.

II

Ara baixen poc a poc.
Ara pugen apressades.
Ara resten al seu lloc
oscil·lant acompassades.
Ens segueixen cap aquí.

Ens segueixen cap allà.
Les voldriem fer dormir
però es volen despertà.

III

Si ens juntem tots al plegat
fent rodona, amb la mà alçada;
nostres bombes s'han tornat
una grossa raimada.
I si els rotllos fem voltar
sempre així sens parar mai,
les veurem endalt brillar
com corones per l'espai.

Au, veniu, no us detureu;
xics i grans, correu, cuiteu!
Ara, ara, mireu bé,
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.

Bomba ve,
bomba va.

S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.

Bomba ve,
bomba va.

S'envola, s'envola, s'envola i se'n va.

Se'n va cel amunt, amb la resplendó;
se'n va cel enllà com nostra cançó.

JOAN LLONGUERES

SÓN DEU NOIES PER CASAR

Són deu noies per casar
que se'n van a passejar.

Hi ha l'Anneta,
la Laieta,
la Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!
Hi ha l'airosa Montserrat,
la petita Trinitat;
hi ha la Teresona.
També hi ha l'Angelona.

El bon Rei les va trobar,
les comença a saludar.

— Oia, Anneta!
Oh Laieta!
La Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!
Que tal va la Montserrat?
Com està la Trinitat?
I la Teresona?...
Un bes a l'Angelona.

Molt galant el cavaller,
un present les hi vol fer.

Flors a Anneta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!
A l'airosa Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Teresona...
Diamants a l'Angelona.

També un llaç de bell color
per posar-lo al mig del cor.

Groc a Anneta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!
Groc també a la Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Teresona!
Vermell a l'Angelona.

El bon Rei, que sap dansar,
amb cada una un vol darà.

Un Anneta,
un Laieta,
un Paulina
i un Claudina.

Oh! Eh!

Un Maria i un Mercè!
Un l'airosa Montserrat,
un la xica Trinitat
i un la Teresona...
Tres vols amb l'Angelona.

El bon Rei s'ha de casar
i una noia vol triar.

No és Anneta,
ni Laieta,
ni Paulina,
ni Claudina.

Oh! Eh!

Ni Maria ni Mercè!
No és l'airosa Montserrat,
ni tampoc la Trinitat,
ni la Teresona...
Es casa amb l'Angelona!

JOAN LLONGUERES

EL JOC DEL CIRC

Oidai Mireu!

Es el circ, el circ que arriba
Xim, xim! Bum, bum!
Ta-ra-ra-ra-rà
Tots plegats hi hem d'entrà.
El gran circ amb ses banderes
voleiant rialleres;
amb ses veles grandioses
i ses llums esplendoroses.
La musica endavant
Xim, xim! Bum, bum!
Ta-ra-ra-ra-rà

Xim!

Tots plegats hi hem d'entrà.

I

Heu's aquí els caballs, hop, hop,
com avansen i com dansen;
com van al trot i al galop
i saluden i descansen.
Ai mireu com se sostenen
amb les potes del darrera
i al senti el fuet com tenen
erigida la crinera.

II

Heu's aquí's petits poneys
com caminen i com giren;
els fan corre els braus jockeys
que amb les brides els dominen.
Ai, com saltan amb destresa
els obstacles perillosos
i com volten sens peresa
per la pista tots joiosos.

III

Els burretts ja han arribat
enutjats i calmosos.
Són tosuts; no fan bondat
i reculen peresosos.
Tiren coces desseguida
i galopen sense traça.
Com més fort el clown els crida,
més caminen amb catxassa.

E. JAUQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL JOC DELS PILONS

Oh els bons pilons,
bons pilons, bons pilons!
Au, juguem al joc dels bons pilons!
Ara caminen
i es combinen;
es passen
i es barregen;
fan cent mil combinacions.
Oh com són bons minyons,
petitons,
jugassons!
No n'hi han de més bufons.

Torotons, torototons;
tons, tons.
No n'hi han de més bufons.
Un per aquí.
Un per allà.
Un de xic.
Un de gran.
Un feixuc
Un lleugè.
I ara mireu bé
com amb perfecció i soltura
fan la gentil figura.

E. JAUQUES-DALCROZE.

trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

AU, AU, LA NEU

I

Au, au, la neu,
au, au, prou dormi.
Darrera dels vidres uns ulls rodons
cerquen, frisant, els blancs borrellons.
No veieu les flors com ja s'han marçit
i és ja en la llar el foc benèf?...
L'hivern ja és aquí;
deixeu de dormi.
Au, au, la neu,
au, au, prou dormi. —
Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones, del cel baixant,
veniu les bolves de neu, volant.

II

— Au, au, la neu,
veniu a jugà.
La llana destrien els angelets;
volen les bolves com ocellets.
S'han tornat farina ja els grans de blat

i tot el sucre arreu s'és glaçat.
Com és pur i bell
vostre blanc mantell!
Au, au, la neu,
veniu a jugà! —
Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones l'amor cercant,
veniu les bolves de neu, jugant.

III

— Au, au, la neu
torneu a dormi!
Mireu, ja verdea l'herba pels prats;
ja els cors sospiren enamorats.
Ja la fulla tendrà en la branca ha eixit
i és l'ametller, de llum tot florit.
No ho veieu prou clà
que l'hivern se'n va?...
Au, au, la neu
torneu a dormi. —
Ru, ru, ru, ru, ru, ru, ru.
Com les papellones tornant al niu,
dormiu les bolves de neu, dormiu!

E. JAUQUES-DALCROZE.

trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL JOC DELS RAMS

I

LES NOIES

He posat en aquest ram,
que he collit al meu jardí,
les més belles flors
dels més rics colors,
que han florit eix dematí
sota l'ombria.

Arometes de pastor,
roses blanques a desdri,
flor de llessamí,
flor de tarongí
i clavells de tot color.

Cada ram una llaçada
(no hi ha amor sense lligam),
i del cor, prenent volada,
la cançó com un reclam.

Verduri, verdulam!

Ventoli, ventolam!

*Vola amunt, santa fal·lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!*

II

ELS NOIS

A muntanya he fet un ram
que bé escaigui a un brau
i, tot fent camí, (minyó,
he volgut collir
remeleres flors d'olò
que Déu ens dó.

He collit ginesta d'or,
farigola i romaní,
ruda de la sort
i del perfum fort
i l'espigol que és tan fi.

La llum d'or, que mai no's
(cansa,
fa brillar les flors del camp;
papellons de l'esperança
van i vénen en eixam.

Verduri, verdulam!

Ventoli, ventolam!

*Vola amunt, santa fal·lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!*

III

LES NOIES I ELS NOIS

Amb els nostres rams florits,
com germans, aparellats,
anirem enllà,
sense desmaià,
a cantar, per monts i prats
l'amor plegats,
Vida nova i bon dalit
portarem al pensament
i amb el ram florit
i el coratge al pit,
la tristesa irem vencent.

Fuig depressa nostra vida,
fuig depressa com un llamp.
Escampem nova florida!
No deixem arrelà el gram!

Verduri, verdulam!

Ventoli, ventolam!

*Vola amunt, santa fal·lera,
i que sia ta bandera
l'alegria d'aquest ram!*

JOAN LLONGUERES

RONDA DE LA NÚVIA

La núvia és arribada.
— Bon jorn l'amor meu —
Tota blanca i rosada
ai quin goig el seül
Abaixa els ulls, ma vida;
i alegra'l teu cor;
passa tota florida
sota'l pont d'amor.

I

L'altà és tot encès
ja hi ha'l teu promès.
Ves-hi tot seguit
a dir-li el «sí».
Que el teu estimat
també te'l vol dir.

— Sí? —

— Sí! —

— Sí? —

— Sí! —

«Sí», l'hi has dit; «sí», l'hi has dit;
«sí», i ara ja ets maridada.
«Sí», t'ha dit ell; «sí», t'ha dit ell;
«sí», i ara ja és ton marit.

I les campanetes dalt del campanà
començaran a cantà.

Ningi nangi nangi nangi
ningi nangi

«Sí», l'hi diràs; «sí», l'hi diràs;
«sí», i seràs maridada.
«Sí», l'hi diràs; «sí», l'hi diràs;
«sí», i serà'l teu marit.
I les campanetes dalt del campanà
començaran a cantà.
Ningi nangi nangi nangi
ningi nangi

II

Allà en l'altà encès,
vora'l teu promès,
sense cap neguit
tu li has dit «sí».
I el teu estimat
també t'ho ha dit.

— Sí? —

— Sí! —

— Sí? —

— Sí! —

E. JAKUES-DALCROZE.
trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

LES GESTES DE LES NENES

Quan una nena és bona nena,
el seu treball no veu la fi;
quan una nena és bona nena,
rosa, clavell i gessamí.

Així rentem nostra robeta
en un cubell o en un tupí;
així rentem nostra robeta
fent sabonera sobre el lli.

Així planxem la roba neta
sobre una post que hi ha al jardí;
així planxem la roba neta
perquè planxada fa més fi.

Així escombrem a casa nostra
a primer hora del matí;
així escombrem a casa nostra;
tanta de pols que fa el tossí.

Així adobem nostres sabates
amb el botó que hi cal cosí;

així adobem nostres sabates
perquè no ens caiguin pel camí.

Així rentem nostres manetes
enfigassades del lami;
així rentem nostres manetes
i esquitxarem el gat així.

Així ens passem una pinteta
que fa els cabells descompartí;
així ens passem una pinteta
per ser gentils i presumí.

Així sortim cap a l'escola
— a la treneta un llaç carmí; —
així sortim cap a l'escola
en parelletes sense fi.

Així tornem a casa nostra,
fent ballarugues a desdri;
així tornem a casa nostra
perquè la mare ens baixa a obri.

JOSEP CARNER

EL MOCADOR

I

Tinc un mocadò
de fil i cotó.
Mira! Mira!
Com que m'ha agradat,
jo me l'he comprat
a la fira.
Hi havia anellets,
collars, bracelets
i altres joies.
No escau res millor,
que un bell mocador,
a les noies.

O lai la, o lai la!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai la!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai la!
Mocador que mai reposa.
O lai la, o lai la!
Mocador, bon mocadò.

II

Quan fa fred, al cap
això ja se sap)
jo me'l poso.

I a l'espatlla així,
per anà a llui,
me'l dispo.
Pots fer-te'n, amb ell,
si vols, un farcell
ple de coses.
I també, si cal,
com bell davantal
així el poses.

O lai la, o lai la!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

O lai la, o lai la!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

IV

Un nus hi puc fè
per recordar bé
qualque cosa.
I amb ell, del voltant
jo em vaig esquivant
tota nosa.
En mon braç, alçat,
bandera ha tornat.
Pit i forat!
I així fa els adús
als bons amics meus
quan n'és l'hora.

O lai la, o lai la!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai la!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai la!
Mocador, que mai reposa.
O lai la, o lai la!
Mocador, bon mocadò.

JOAN LLONGUERES

MARXA DE LES BANDERES

Per l'espai les banderes desplegadas
i les veus dels infants agermanades.
Cadascú portant sa bandera a la mà;
la bandera d'avui, també la de demà.
Ohà! ohà!
Bandera, va!
Tots volem al teu flam nostra vida consagra.
Ohà! ohà!
Bandera, va!
Dalt del cel tu has de triomfà.
Tot temps triomfà;
oh bandera, oidà!

I

De *jovenesa* la bandera
ompla d'amor el cor joliu
i fa la tasca riallera
i resplendents els jorns d'estiu.
Es la senyal de l'alegria;
l'anhel del món que ha de venir.
Que el temps no puga entenebrir
aquesta llum que el cor somia!

II

De la *família* la bandera
renova el foc en nostra llar
i és la llum d'or, la fe primera
que dins el cor veiem brillar.
De la *infantesa* beneïda
serva l'encís i el bell encant
dels nostres pares venerant
l'excels record tota la vida.

III

Noble bandera sobirana
que ets de la *Pàtria* el bell esclat
i de la raça catalana
el símbol de la llibertat.
Tant en la pau com en la guerra
germans fidels i units ben fort;
jurem servir-te fins la mort,
bandera santa de la terra!

E. JAQUES-DALCROZE.
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

Palau de la Música Catalana

Rítmica, Plàstica, Danses, Cançons i Jocs d'Infants

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Diumenge, 13 de Març de 1932

a dos quarts de cinc de la tarda

LES CALCES DEL JAN

CANÇÓ-BALLET

Saltant i ballant
— lantururu-rura, —
saltant i ballant
la gent es fa gran.
El Jan, qui ho diria!...
El Jan, ai Senyó ...

ja porta unes calces
de fil i cotó.
Si avui li són llargues,
demà no ho seran.
Són ara ben noves;
després, ja no tant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan!

Hi porta butxaques
a cada costat.
Ai quina patxoca
d'anà embutxacat!

Butxaca a la dreta,
butxaca a l'esquerra.
Butxaca al darrera,
butxaca a davant!

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

Hi porta uns elàstics
— mireu quin goig fan! —
perquè no li caiguin
les calces, al Jan.

Se'ls corda a la dreta,
se'ls corda a l'esquerra.
Se'ls corda al darrera,
se'ls corda al davant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

Botons també hi porta,
botons molt lluent,
que així es distingeixen
els homes decentes.

Botons a la dreta,
botons a l'esquerra.
Botons al darrera,
botons al davant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

Per a fer forrolla,
se'n va a passejar.
Se'l miren les noies,
se'l miren, és clar.

Ell volta a la dreta,
ell volta a l'esquerra.
Ell volta endarrera,
ell volta endavant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

JOAN LLONGUERES

III

Ai, les ones de la mar!
Bressolen i gronxen
les barques que voguen!
Ai, les ones de la mar!
Bressolen i gronxen a l'atzar!

Banzim, banzani!
Les ones galanes...
Banzim, banzani!
Són nostres germanes.
Banzim, banzani!
Patantim, patantani!
Bressen i gronxen de veles l'eixam.
També nosaltres,
vers l'infinit,
gronxem la barca
del bon delit.
Bressar, quina joia!
quin pler el gronxar
talment com les ones
de la mar.

IV

Ai, les ones de la mar!
S'estiren i dormen
damunt de la platja!
Ai, les ones de la mar!
s'estiren i dormen a l'atzar!

Banzim, banzani!
Les ones galanes...
Banzim, banzani!
Són nostres germanes.
Banzim, banzani!
Patantim, patantani!
Jeuem i dormen en mig del rocam.
També nosaltres,
quan ve la nit,
dormim tranquil·les,
sense neguit.
El goig d'estirar-se
dormint, i lliscar
talment com les ones
de la mar.

JOAN LLONGUERES.

PROGRAMA

I

RÍTMICA

segons el Mètode del PROF. EMILI JAQUES-DALCROZE

Demostració i exercicis amb uns breus comentaris

INTERPRETACIONS DE PLÀSTICA ANIMADA

BALLADES.....	R. LAMOTE DE GRIGNON
DANSA CAMPEROLA.....	E. JAQUES-DALCROZE
MOMENT MUSICAL	SCHUBERT

II

CANÇONS I JOCS D'INFANTS

ELS MEUS ULLETS	} OTTO BLENSDORFF
ELS MEUS DITS (I. ^a AUDICIÓ)	
LES RATETES ALEGRES	
LA LLOCA I ELS POLLETS (I. ^a AUDICIÓ)	
EL BALL DELS ÀNECS	

III

A L'ATZAR DEL VIURE.....	J. LLONGUERES
EL MEU GOS	F. PUJOL
ELS GAUDIS DEL DIA D'OR	J. LLONGUERES
LES ONES DE LA MAR.....	"
LES CALCES DEL JAN.....	"
MARXA DE LES BANDERES	E. JAQUES-DALCROZE

El Mètode d'educació musical de Jaques-Dalcroze

L'estudi de la *Ritmica* fortifica el sentit mètric i el sentiment rítmic, gràcies a l'estudi conjunt dels ritmes naturals del cos i dels ritmes artístics de la música. Tendeix a regularitzar les funcions nervioses, a reforçar la voluntat, a desenrotllar la imaginació i a harmonitzar les facultats corporals i espirituals. Cerca triomfar de les resistències d'ordre intel·lectual o físic que contrarien els ritmes naturals de la personalitat, assegurant a la mateixa més consciència i més llibertat, i augmentant, a l'ensem, els seus mitjans de realització.

Tots els exercicis del *Mètode de Ritmica* de Jaques-Dalcroze tenen per finalitat el reforçar la facultat de concentrar-se; d'habituar el cos a sostenir-se, podríem dir, sota pressió esperant les ordres de les zones superior; de fer penetrar el conscient dins l'inconscient i d'augmentar les facultats inconscients de tot l'aportament d'una cultura especial que té per efecte el respectar-les. Oi més aquests exercicis tendeixen a crear habituds motrius més nombroses, nous reflexes; a obtenir amb el mínim esforç el màxim rendiment; a tranquil·litzar així l'esperit; a reforçar la voluntat i a instaurar l'ordre i la claredat dins l'organisme.

Tot el mètode recollia en el principi de què l'estudi de la teoria ha de venir després de la pràctica, de què no es deuen ensenyar regles als infants fins i tant que se'ls ha posat en condicions d'experimentar els fets que han engendrat les regles i que la primera cosa que deu ésser ensenyada a l'infant és la de saber-se conèixer a si mateix.

Que un estudi consciencios del *ritme* en totes les seves formes pugui conduir l'alumne a una comprensió més viva de l'art, creiem que cap artista veritablement observador podrà negar-ho. L'art és fet a l'ensem de fantasia, de reflexió i d'emoció. La reflexió atempera i estil·litza la fantasia. La fantasia anima i vivifica l'estil i l'emoció ennobleix i sensibilitza els productes de la reflexió i de la imaginació.

La *Plàstica animada* té per finalitat l'estudi dels matisos del moviment corporal segons les lleis mateixes que regeixen els moviments sonors. Aquest estudi fa de l'organisme humà l'interpretador immediat i complet de la música i estableix relacions entre els elements principals d'aquesta (dinàmica i agògica musicals, matisos de força i de velocitat) i la dinàmica corporal, completada per l'estudi de la *divisió de l'espai*.

Les *Cançons i jocs d'infants* van destinades a desenrotllar en els infants el sentiment de l'euritmia, de la gràcia, de l'expressió i de l'harmonia general dels moviments, i són un preciós complement artístic als estudis de música, de ritmica, de gimnàstica i de dansa. Són fetes aquestes cançons exclusivament per l'alegria dels petits i per a donar-los satisfacció de vida, i en elles no es preté res més que els infants juguin i saltin, riguin amb les coses que els són familiars. La seva principal acció educativa rau precisament en això: que al cantar-les els nens i nenes despleguin tota l'activitat, l'activitat plena del seu viure, en belles coses que es troben al seu alcanç.

II

ELS NOIS

Al migdia, riu i canta
cada vida sa complanta
el sol d'or flameja en l'atzar clà.
Cap aquí,
cap allà.
Una nau bogant lleugera
amb la vela riallera.
L'ona ve i se'n val!
Hem de navegà!
Au, companys, enllà!

El mar, manyac i blau,
ens tempta i ens atrau
i allà en les platges d'or
cerquem el sol — ardent i fort.
En l'aigua ens submergim,
amb l'aire ens enfortim
i amb el cos ben colrat
tornem cantant — a la ciutat.

III

LES NOIES I ELS NOIS

Al capvespre, tot sospira,
tot somia i tot delira
i els estels comencen de brillà
cap aquí,
cap allà.
Amb son vel de melangia
va la lluna fent sa via
i es veu tremolà
un llumet llunyà.
Au, companys, enllà!

Dins el recer sagrat
de nostra intimitat.
Oh benestar suau!
Oh santa llar! — Oh dolça pau!
Aquí el passat reviu.
Aquí el present somriu
i aquí el cor veu florir
l'amor excels — que ha de venir.

JOAN LLONGUERES.

LES ONES DE LA MAR

(Estudi de plàstica per les Srtes. alumnes de l'Institut.)

I

Ai, les ones de la mar!
Mireu-les com dansen!
Com van i se'n vénen!
Ai, les ones de la mar
com van i se'n vénen a l'atzar!

Banzim, banzaml!
Les ones galanes...
Banzim, banzaml!
són nostres germanes.
Banzim, banzaml!
Patantim, patantaml!
Salten i corren com foll ocellam.
També nosaltres,
de bon matí,
saltem com elles,
correm així.
La joia del córrer
i el pler de saltar
talment com les ones
de la mar!

II

Ai, les ones de la mar!
Mireu-les com creixen!
Mireu-les com minven!
Ai, les ones de la mar
com creixen i minven a l'atzar!

Banzim, banzaml!
Les ones galanes...
banzim, banzaml!
Són nostres germanes,
Banzim, banzaml!
Patantim, patantaml!
Creixen i minven i llancen llur clam.
També nosaltres
de sol a sol
creixem com elles,
minven el vol,
La joia del créixer
i el pler del minvar
talment com les ones
de la mar!

Quan rondinem i estem malhumorats
perquè plou i no fa bon dia
i som tossuts i som mal educats
i l'enveja ens treu l'alegria.
Ens tornem insofribles i pesats
i el diable ens fa companyia.
Plorem
i rondinem
i ens enfadem
i ens barallem.
Ail ail ail Quina nuvolada!
Dèu ens dóna llum asserenada!

EL MEU GOS

Jo tinc un gos
finet i bellugós,
menut, minut,
espavilat i astut
que amb una sola ullada
em lluca la pensada.

Si estic content,
llança lladrucs al vent;
si em veu sorriut,
resta cap baix i mut;
si d'ira vesso flames
va amb la cua entre cames.

Si ve un intrús,
l'ensuma amb un sus-sus;
ja d'un tros lluny
les dents li ensenya i gruny;
i si l'intrús mou brega,
l'aborda i el mossega.

ELS GAUDIS DEL DIA D'OR

LES NOTES

Matinet i si fa bon dia,
al món torna l'alegria
i em daleixo per saltà i brinca
cap aquí,
cap allà.
El meu cor em fa de guia
i és l'oreig ma companyia.

Quan ja, reconciliats i penedits,
demanem que'ns perdoni el pare
i anem a cercar empar, amorosits,
al cor dolç de la nostra mare,
aixequem nostres ulls al cel, contrits
i de Déu veiem la llum clara.
Preguem
i perdonem
i ens humillem
i regreïem.
Ail ail ail I el consol arriba!
Dèu ens dóna sempre la fe viva!

JOAN LLONGUERES.

Com bon amic
a prova de fatig,
si estic malalt,
al peu del meu capçal
em vetlla nit i dia,
corprès de melangia.

Entre ell i jo
hi ha d'ànimes resso,
subtil comerç
de penes i plaers.
Quan me'n vaig d'ell, m'enyora
quan sóc amb ell, m'adora.

Oh gos, bon gos,
finet i bellugós,
company fidel
que m'ha donat el cel,
ton cor humil i tendre
que coses em fa aprendre!

JOAQUIM RUYRA

Tot ho veig ben clà,
tot ho sé estimà.
Au, companys, enllà!

Ja és arribat l'estiu
i tot fa la viu, viu.
Pels prats tot és verdor
i per l'espai —tot és claror.
Sentint cantà els ocells
nosaltres fem com ells
i anem per l'aire blau
com papellons —de vol suau

Text de les cançons

ELS MEUS ULLETS

I
Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens un capet, capet rodó;
tens dos ulls i dues orelles
i boca i nas, tot ben bufó!
I quan tu rius, quin goig que fas!
Per xò amb tu sempre vull anà;
per' fer barrila,
per' fer barrila,
i d'alegria saltà i brinca.

II
Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens dos bracetos que primos són;
tens deu ditets i dues manetes
per a jugà i està alegroï.

I quan tu jugues, quin goig que fas!
Per xò no et vull mai més deixà;
jugà amb tu sempre,
jugà amb tu sempre,
i d'alegria saltà i brinca.

III
Amb els ulls meus jo et puc veure
i això és el més bonic de tot.
Tens dos peuetos i dues cametes
per a ballà i està alegroï.
I quan tu balles, quin goig que fas!
Per xò no et vull mai més deixà;
ballà amb tu sempre,
ballà amb tu sempre
i d'alegria saltà i brinca.

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

ELS MEUS DITS

I
Els meus dits, petits i a mida,
són la cosa més polida.
En tinc cinc a cada mà.
Fan mil coses curioses,
diferents i gracioses,
els meus dits de cada mà.

I
Amb els meus ditets rento jo mes manetes
Si, si, si. Si, si, si
i puc cercar el pa dins de les butxaquetes
Si, si, si. Si, si, si.
Amb ells el pernil del rebost jo puc heure
Tra, la, la, la, la.
Tra, la, la, la, la.
i el got aixecar quan tinc set i vull beure.
Tra, la, la, la, la.
Tra, la, la, la, la.

Oh, quantes coses
fan, sense noses,
els ditets de nostres mans!

II
Amb els dits jo faig i desfaig moltes coses
i, si vull, amb ells jo puc fer poms de roses.
Amb ells de la font prenc jo l'aigua gemada
i vaig a tastar la mel que tant m'agrada.

III
Amb els dits jo puc dibuixar alguna cosa
pagar al venedor i llançar el que'm fa nosa.
Puc repicar als vidres de les finestretes
i als amics i amigues escriure cartetes.

IV
Puc tocar el piano i la mandolina
i amb ells puc saber si la seda és ben fina.
Amb ells de la nina cusir la robeta,
repassar i brodar, també fer la cuineta.

Oh, quantes coses
fan, sense noses,
els ditets de nostres mans!

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAN I JOSEP JORDI LLONGUERES

LES RATETES ALEGRES

I

Jo guaito aci, jo guaito allà,
de dintre el meu cauet.
I quan no veig ningú passà
m'esquitllo a fè un passeig.

Xit, xit, xit, xit!
Calla, calla, calla, calla!
Xit, xit, xit, xit!
Corre, corre, que tinc gana!
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
Quina coca i quin llonguet!
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
Cansalada i formatget.
Apa, apa! Llepa, llepa!
Pica, pica, i au, afanya't!
Crac!... la porta s'obre ja...
Fuig, rateta, al cau.

II

Jo guaito aci, jo guaito allà,
de dintre el meu cauet.
I quan no veig ningú passà
m'esquitllo a fè un passeig.

Xit, xit, xit, xit!
Calla, calla, calla, calla!
Xit, xit, xit, xit!
Corre, corre que tinc gana!
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
jo ja tinc el pap ben ple.
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
per pair-ho, doncs, ballem!
Vinga, deixa la galvana;
fem alegres la sardana.
Crac!... La porta s'obre ja!...
Fuig, rateta, al cau!

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de J. PENA.

LA LLOCA I ELS POLLETS

I

— Veniu de pressa, fills, veniu
que aquí menjar per tots teniu!
Si a terra bé sabeu rascar... —
— Rasca, rasca, rasca bé. —
— Més d'un bon gra podreu trobar. —
— Piu, piu, piu, piu, piu, p u, piu. —

— Aneu, torneu, giravolteu
que alguna cosa menjareu.
Si junts sabem anar,
fills meus, perill no hi ha! —
— Piu, piu, piu, piu, etc.

II

— Veniu depressa els meus fillets!
Passejarem pels jardins!
Contents aquí podreu cercar... —
— Cerca, cerca, cerca bé! —
— Fulletes per picotejar. —
— Piu, piu, piu, piu, piu, p u, piu. —

— Aneu, torneu, giravolteu
que alguna cosa menjareu.
Si junts sabem anar,
fills meus, perill no hi ha! —
— Piu, piu, piu, piu, etc. —

III

— Veniu de pressa, fills, veniu,
que el gat vigila i fa l'ull viu! —
— Si dins mes ales, bons minyons —
— Bons, bons, bons, bons, bons minyons
— us amagueu ben quietons... —
— P u, piu, piu, piu, piu, piu, piu. —
— El gat dolent no us trobarà
i fent un salt se n'anirà.
Si junts sabem anar,
fills meus, perill no hi ha! —
— Piu, piu, piu, piu... etc. —

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAN i JOSEP-JORDI LLONGUERES

EL BALL DELS ÀNECS

A Déu, primer, tots saludem
i el ball dels ànecs comencem.

Veniu, gent avorrida,
que és cosa divertida!

La processó comença ja
que ningú sap com finirà.
(Polonesa.)

Una rotllana els xics faran
i tot ballant s'alegraran.
(Rotllana de petits ànecs.)

Els ànecs vells ara vindran
i amb ses mullers ells ballaran.
(Minuet.)

Els fills, la cua remenant,
aquí a la dansa acudirán.
(Dansa tambalejant.)

També vindrà la xip i xap
a ballà un vals com ella sap.
(Vals lent.)

Si els ànecs blancs ara mireu
dels capbussons el ball veureu.
(Ball dels capbussons.)

I el ball dels ànecs finit ja,
tothom a casa ha de tornà!
(Marxa.)

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAN i JOSEP-JORDI LLONGUERES.

A L'ATZAR DEL VIURE

I

Quan ens llevem, sens mandra, de matí
i del llit saltem de seguida,
ens ve un delit que no sabríem d'í
i ens atrau el treball sens mida.
Ens espera una tasca cap aci.
Cap allà una altre tasca ens crida.

Freguem
i trastegem
i feinegem
i netegem!

Ail ail ail Treballar és vida!
Déu ens dó feina beneïda!

II

Quan a l'escola el deure hem enllestí
i d'esbarjo ja arriba l'hora,
sentim el goig com salta dins el pit
i eixim tots riallers defora.
El jardí ja'ns espera tot florit
i un ocell canta allí a la vora.

Juguem
i ens ajuntem
i ens estimem
i ens abrassem.

Ail ail ail Si bondat ens guia
Déu ens dó un bon esplai tot dia!

III

Quan hem perdut quelcom mal endreçat,
justament quan ens convidria,
tenim el nostre cor apesarat
i sentim fugir l'alegria:
— On serà? — On Déu meu, ho haurem
deixat! —

— Oh, qui sap! potsé algú ho prenía?... —
Cerquem
i remenem
i forfollem
i registrem.

Ail ail ail Quasi plorariem!
Déu ens torni això que perdiem!

IV

Quan ja tenim tot el que desitgem,
vestits nous i sabates fines,
i en el balcó, en llevar-nos, hi trobem
dels Sants Reis les brillants joguines
d'alegria ni sabem el que ens fem.
Hi han arreu fluissors divines.

Cantem,
giravoltem,
saltem, ballem
i ens belluguem.

Ail ail ail Bona és l'alegria!
Déu ens dó benestar tot dia!

MARXA DE LES BANDERES

Per l'espai les banderes desplegadas
i les veus dels infants agermanades.
Cadascú portant sa bandera a la mà;
la bandera d'avui, també la de demà.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Tots volem al teu flam nostra vida consagra.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Dalt del cel tu has de triomfà.

Tot temps triomfà;

oh bandera, oida!

I

De *jovenesa* la bandera
ompla d'amor el cor joliu
i fa la tasca riallera
i resplendents els jorns d'estiu.
Es la senyal de l'alegria;
l'anhel del món que ha de venir.
Que el temps no puga entenebrir
aquesta llum que el cor somia!

II

De la *família* la bandera
renova el foc en nostra llar
i és la llum d'or, la fe primera
que dins el cor veiem brillar.
De la *infantesa* beneïda
serva l'encis i el bell encant
dels nostres pares venerant
l'excels record tota la vida.

III

Noble bandera sobirana
que ets de la *Pàtria* el bell esclat
i de la raça catalana
el símbol de la llibertat.
Tant en la pau com en la guerra
germans fidels i units ben fort;
jurem servir-te fins la mort,
bandera santa de la terra!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

Palau de la Música Catalana

Rítmica, Plàstica, Danses, Cançons i Jocs d'Infants

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Diumenge, 13 de Març de 1932

a dos quarts de cinc de la tarda

LES CALCES DEL JAN

CANÇÓ-BALLET

Saltant i ballant
—lantururu-rura,—
saltant i ballant
la gent es fa gran.
El Jan, qui ho diria!...
El Jan, ai Senyò...

ja porta unes calces
de fil i cotó.
Si avui li són llargues,
demà no ho seran.
Són ara ben noves;
després, ja no tant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan!

Hi porta butxaques
a cada costat.
Ai quina patxoca
d'anà embutxacat!

Butxaca a la dreta,
butxaca a l'esquerra.
Butxaca al darrera,
butxaca a davant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

Hi porta uns elàstics
—mireu quin goig fan!—
perquè no li caiguin
les calces, al Jan.

Se'ls corda a la dreta,
se'ls corda a l'esquerra.
Se'ls corda al darrera,
se'ls corda al davant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

Botons també hi porta,
botons molt lluent,
que així es distingeixen
els homes decents.

Botons a la dreta,
botons a l'esquerra.
Botons al darrera,
botons al davan.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

Per a fer forrolla,
se'n va a passejar.
Se'l miren les noies,
se'l miren, és clar.

Ell volta a la dreta,
ell volta a l'esquerra.
Eil volta endarrera,
ell volta endavant.

Les calces, les calces, les calces, les calces,
les calces, les calces, les calces del Jan.

JOAN LLONGUERES

LES RATETES ALEGRES

I

Jo guaito aci, jo guaito allà,
de dintre el meu cauet.
I quan no veig ningú passà
m'esquitllo a fè un passeig.
Xit, xit, xit, xit!
Calla, calla, calla, calla!
Xit, xit, xit, xit!
Corre, corre, que tinc gana!
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
Quina coca i quin llonguet!
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
Cansalada i formatget.
Apa, apa! Llepa, llepa!
Pica, pica, i au, afanya't!
Crac!... la porta s'obre ja...
Fuig, rateta, al cau.

II

Jo guaito aci, jo guaito allà,
de dintre el meu cauet.
I quan no veig ningú passà
m'esquitllo a fè un passeig.
Xit, xit, xit, xit!
Calla, calla, calla, calla!
Xit, xit, xit, xit!
Corre, corre que tinc gana!
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
jo ja tinc el pap ben ple.
Tip, tip, tip, tip, tip, tec.
per pair-ho, doncs, ballem!
Vinga, deixa la galvana;
fem alegres la sardana.
Crac!... La porta s'obre ja!...
Fuig, rateta, al cau!

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de J. PENA.

LA LLOCA I ELS POLLETS

I

— Veniu de pressa, fills, veniu
que aquí menjar per tots teniu!
Si a terra bé sabeu rascar... —
— Rasca, rasca, rasca bé. —
— Més d'un bon gra podreu trobar. —
— Piu, piu, piu, piu, piu, p'u, piu. —

— Aneu, torneu, giravolteu
que alguna cosa menjareu.
Si junts sabem anar,
fills meus, perill no hi ha! —
— Piu, piu, piu, piu, etc.

II

— Veniu depressa els meus fillets!
Passejarem pels jardinet!
Contents aquí podreu cercar... —
— Cerca, cerca, cerca bé! —
— Fulletes per picotejar. —
— Piu, piu, piu, piu, piu, p u, piu. —

— Aneu, torneu, giravolteu
que alguna cosa menjareu.
Si junts sabem anar,
fills meus, perill no hi ha! —
— Piu, piu, piu, piu, etc. —

III

— Veniu de pressa, fills, veniu,
que el gat vigila i fa l'ull viu! —
— Si dins mes ales, bons minyons —
— Bons, bons, bons, bons, bons minyons
— us amagueu ben quietons... —
— P.u, piu, piu, piu, piu, piu, piu. —
— El gat dolent no us trobarà
i fent un salt se n'anirà.
Si junts sabem anar,
fills meus, perill no hi ha! —
— Piu, piu, piu, piu... etc. —

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAN I JOSEP-JORDI LLONGUERES

EL BALL DELS ÀNECS

A Déu, primer, tots saludem
i el ball dels ànecs comencem.

Veniu, gent avorrida,
que és cosa divertida!

La processó comença ja
que ningú sap com finirà.
(Polonesa.)

Una rotllana els xics faran
i tot ballant s'alegraran.
(Rotllana de petits ànecs.)

Els ànecs vells ara vindran
i amb ses mullers ells ballaran.
(Minuet.)

Els fills, la cua remenant,
aquí a la dansa acudiràn.
(Dansa tambalejant.)

També vindrà la xip i xap
a ballà un vals com ella sap.
(Vals lent.)

Si els ànecs blancs ara mireu
dels capbussons el ball veureu.
(Ball dels capbussons.)

I el ball dels ànecs finit ja,
tothom a casa ha de tornà!
(Marxa.)

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAN I JOSEP-JORDI LLONGUERES.

A L'ATZAR DEL VIURE

I

Quan ens llevem, sens mandra, de matí
i del llit saltem de seguida,
ens ve un delit que no sabriem d'í
i ens atrau el treball sens mida.
Ens espera una tasca cap aci.
Cap allà una altre tasca ens crida.
Freguem
i trastegem
i feinegem
i netegem!
Ail ail ail! Treballar és vida!
Déu ens dó feina beneïda!

II

Quan a l'escola el deure hem enllestí
i d'esbarjo ja arriba l'hora,
sentim el goig com salta dins el pit
i eixim tots riallers defora.
El jardí ja'ns espera tot florit
i un ocell canta allí a la vora.
Juguem
i ens ajuntem
i ens estimem
i ens abrassem.
Ail ail ail! Si bondat ens guia
Déu ens dó un bon esplai tot dial

III

Quan hem perdut quelcom mal endreçat,
justament quan ens convidria,
tenim el nostre cor apesarat
i sentim fugir l'alegria:
— On serà? — On Déu meu, ho haurem
deixat! —
— Oh, qui sap! potsé algú ho prenía?... —
Cerquem
i remenem
i forfollem
i registrem.
Ail ail ail! Quasi plorariem!
Déu ens torni això que perdiem!

IV

Quan ja tenim tot el que desitgem,
vestits nous i sabates fines,
i en el balcó, en llevar-nos, hi trobem
dels Sants Reis les brillants joguines
d'alegria ni sabem el que ens fem.
Hi han arreu llusssors divines.
Cantem,
giravoltem,
saltem, ballem
i ens belluguem.
Ail ail ail! Bona és l'alegria!
Déu ens dó benestar tot dial

Quan rondinem i estem malhumorats
perquè plou i no fa bon dia
i som tossuts i som mal educats
i l'enveja ens treu l'alegria,
ens tornem insofribles i pesats
i el diable ens fa companyia.

Plorem
i rondinem
i ens enfadem
i ens barallem.

Ail! ail! ail! Quina nuvolada!
Dèu ens dó llum asserenada!

EL MEU GOS

Jo tinc un gos
finet i bellugós,
menut, menut,
espavilat i astut
que amb una sola ullada
em lluca la pensada.

Si estic content,
llança lladruca al vent;
si em veu sorriut,
resta cap baix i mut;
si d'ira vesso flames
va amb la cua entre cames.

Si ve un intrús,
l'ensuma amb un sus-sus;
ja d'un tros lluny
les dents li ensenya i gruny;
i si l'intrús mou brega,
l'aborda i el mossega.

ELS GAUDIS DEL DIA D'OR

LES NOIES

Matinet i si fa bon dia,
al món torna l'alegria
i em daleixo per saltà i brincà
cap aquí,
cap allà.

El meu cor em fa de guia
i és l'oreig ma companyia.

Quan ja, reconciliats i penedit,
demanem que'ns perdoni el pare
i anem a cercà empar, amorosits,
al cor dolç de la nostra mare,
eixequem nostres ulls al cel, contrits,
i de Déu veiem la llum clara.

Preguem
i perdonem
i ens humiliem
i regreciem.

Ail! ail! ail! I el consol arriba!
Dèu ens dó sempre la fe viva!

JOAN LLONGUERES.

Com bon amic
a prova de fatig,
si estic malalt,
al peu del meu capçal
em vetlla nit i dia,
corprès de melangia.

Entre ell i jo
hi ha d'ànimes resso,
subtil comerç
de penes i plaers.
Quan me'n vaig d'ell, m'euyora,
quan sóc amb ell, m'adora.

Oh gos, bon gos,
finet i bellugós,
company fidel
que m'ha donat el cel,
ton cor humil i tendre
que coses em fa apendrel!

JOAQUIM RUYRA

Tot ho veig ben clà;
tot ho sé estimà.
Au, companys, enllà!

Ja és arribat l'estiu
i tot fa la viu, viu.
Pels prats tot és verdor
i per l'espai — tot és claror.
Sentint cantà els ocells
nosaltres fem com ells
i anem per l'aire blau
com papellons — de vol suau

Text de les cançons

ELS MEUS ULLETS

I
Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens un capet, capet rodó;
tens dos ulls i dues orelles
i boca i nas, tot ben bufó!
I quan tu rius, quin goig que fas!
Per xò amb tu sempre vull anà;
per' fer barrila,
per' fer barrila,
i d'alegria saltà i brincà.

II
Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens dos bracetos que prims no són;
tens deu ditets i dues manetes
per a jugà i està alegroi.

I quan tu jugues, quin goig que fas!
Per xò no et vull mai més deixà;
jugà amb tu sempre,
jugà amb tu sempre,
i d'alegria saltà i brincà.

III
Amb els ulls meus jo et puc veure
i això és el més bonic de tot.
Tens dos peuetos i dues cametes
per a ballà i està alegroi.
I quan tu balles, quin goig que fas!
Per xò no et vull mai més deixà;
ballà amb tu sempre,
ballà amb tu sempre
i d'alegria saltà i brincà.

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

ELS MEUS DITS

I
Els meus dits, petits i a mida,
són la cosa més polida.
En tinc cinc a cada mà.
Fan mil coses curioses,
diferents i gracioses,
els meus dits de cada mà.

II
Amb els meus ditets rento jo mes manetes
Sì, sì, sì. Sì, sì, sì
i puc cercar el pa dins de les butxaquetes
Sì, sì, sì. Sì, sì, sì.
Amb ells el pernil del rebost jo puc heure
Tra, la, la, la, la.
Tra, la, la, la, la.
i el got aixecar quan tinc set i vull beure.
Tra, la, la, la, la.
Tra, la, la, la, la.

Oh, quantes coses
fan, sense noses,
els ditets de nostres mans!

III
Amb els dits jo faig i desfaig moltes coses
i, si vull, amb ells jo puc fer poms de roses.
Amb ells de la font prenc jo l'aigua gemada
i vaig a tastar la mel que tant m'agrada.

IV
Amb els dits jo puc dibuixar alguna cosa
pagar al venedor i llançar el que'm fa nosa.
Puc repicar als vidres de les finestretes
i als amics i amigues escriure cartetes.

V
Puc tocar el piano i la mandolina
i amb ells puc saber si la seda és ben fina.
Amb ells de la nina cusir la robeta,
repassar i brodar, també fer la cuineta.

Oh, quantes coses
fan, sense noses,
els ditets de nostres mans!

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAN I JOSEP JORDI LLONGUERES

El Mètode d'educació musical de Jaques-Dalcroze

L'estudi de la *Ritmica* fortifica el sentit mètric i el sentiment rítmic, gràcies a l'estudi conjunt dels ritmes naturals del cos i dels ritmes artístics de la música. Tendeix a regularitzar les funcions nervioses, a reforçar la voluntat, a desenrotllar la imaginació i a harmonitzar les facultats corporals i espirituals. Cerca triomfar de les resistències d'ordre intel·lectual o físic que contrarien els ritmes naturals de la personalitat, assegurant a la mateixa més consciència i més llibertat, i augmentant, a l'ensens, els seus mitjans de realització.

Tots els exercicis del *Mètode de Ritmica* de Jaques-Dalcroze tenen per finalitat el reforçar la facultat de concentrar-se; d'habituar el cos a sostenir-se, podríem dir, sota pressió esperant les ordres de les zones superior; de fer penetrar el conscient dins l'inconscient i d'augmentar les facultats inconscients de tot l'aportament d'una cultura especial que té per efecte el respectar-les. Oi més aquests exercicis tendeixen a crear hàbitus motrius més nombrosos, nous reflexes; a obtenir amb el mínim esforç el màxim rendiment; a tranquil·litzar així l'esperit; a reforçar la voluntat i a instaurar l'ordre i la claredat dins l'organisme.

Tot el mètode recolza en el principi de que l'estudi de la teoria ha de venir després de la pràctica, de que no es deuen ensenyar regles als infants fins i a tant que se'ls ha posat en condicions d'experimentar els fets que han engendrat les regles i que la primera cosa que deu ésser ensenyada a l'infant és la de saber-se conèixer a si mateix.

Que un estudi consciencios del *ritme* en totes les seves formes pugui conduir l'alumne a una comprensió més viva de l'art, creiem que cap artista veritablement observador podrà negar-ho. L'art es fet a l'ensens de fantasia, de reflexió i d'emoció. La reflexió atempera i estilitza la fantasia. La fantasia anima i vivifica l'estil i l'emoció ennobleix i sensibilitza els productes de la reflexió i de la imaginació.

La *Plàstica animada* té per finalitat l'estudi dels matisos del moviment corporal segons les lleis mateixes que regeixen els moviments sonors. Aquest estudi fa de l'organisme humà l'interpretador immediat i complert de la música i estableix relacions entre els elements principals d'aquesta (dinàmica i agògica musicals, matisos de força i de velocitat) i la dinàmica corporal, completada per l'estudi de la *divisió de l'espai*.

Les *Cançons i jocs d'infants* van destinades a desenrotllar en els infants el sentiment de l'eúritmia, de la gràcia, de l'expressió i de l'harmonia general dels moviments, i són un preciós complement artístic als estudis de música, de ritmica, de gimnàstica i de dansa. Són fetes aquestes cançons exclusivament per l'alegria dels petits i per a donar-los satisfacció de vida, i en elles no es preté res més que els infants juguin i saltin, riguin amb les coses que els són familiars. La seva principal acció educativa rau precisament en això: que al cantar-les els nens i nenes despleguin tota l'activitat, l'activitat plena del seu viure, en belles coses que es troben al seu alcanç.

II

ELS NOIS

Al migdia, riu i canta
cada vida sa complanta
el sol d'or flameja en l'atzar i clà.
Cap aquí,
cap allà.
Una nau bogant lleugera
amb la vela riallera.
L'ona ve i se'n va!
Hem de navegà!
Au, companys, enllà!

El mar, manyac i blau,
ens tempta i ens atrau
i allà en les platges d'or
cerquem el sol — ardent i fort.
En l'aigua ens submergim,
amb l'aire ens enfortim
i amb el cos ben colrat
tornem cantant — a la ciutat.

III

LES NOIES I ELS NOIS

Al capvespre, tot sospira,
tot somia i tot delira
i els estels comencen de brillar
cap aquí,
cap allà.
Amb son vel de melangia
va la lluna fent sa via
i es veu tremolà
un llumet llunya.
Au, companys, enllà!

Dins el recer sagrat
de nostra intimitat.
Oh benestar suau!
Oh santa llar! — Oh dolça pau!
Aquí el passat reviu.
Aquí el present somriu
i aquí el cor veu florir
l'amor excel·l — que ha de venir.

JOAN LLONGUERES.

LES ONES DE LA MAR

(Estudi de plàstica per les Srtes. alumnes de l'Institut.)

I

Ai, les ones de la mar!
Mireu-les com dansen!
Com van i se'n vénen!
Ai, les ones de la mar
com van i se'n vénen a l'atzar!

Banzim, banzani!
Les ones galanes...
Banzim, banzani!
Són nostres germanes.
Banzim, banzani!
Patantim, patantim!
Salten i corren com foïl ocellam.
També nosaltres,
de bon matí,
saltem com elles,
correm així.
La joia del córrer
i el pler de saltar
talment com les ones
de la mar!

II

Ai, les ones de la mar!
Mireu-les com creixen!
Mireu-les com minven!
Ai, les ones de la mar
com creixen i minven a l'atzar!

Banzim, banzani!
Les ones galanes...
banzani, banzani!
Són nostres germanes,
Banzim, banzani!
Patantim, patantim!
Creixen i minven i llancen llur clam.
També nosaltres
de sol a sol
creixem com elles,
minvem el vol.
La joia del créixer
i el pler del minvar
talment com les ones
de la mar!

III

Ai, les ones de la mar!
Bressolen i gronxen
les barques que voguen!
Ai, les ones de la mar!
Bressolen i gronxen a l'atzar!

Banzim, banzani!
Les ones galanes...
Banzim, banzani!
Són nostres germanes.
Banzim, banzani!
Patantim, patantani!
Bressen i gronxen de veles l'eixam.
També nosaltres,
vers l'infinit,
gronxem la barca
del bon delit.
Bressar, quina joia!
quin pler el gronxar
talment com les ones
de la mar.

IV

Ai, les ones de la mar!
S'estiren i dormen
damunt de la platja!
Ai, les ones de la mar!
s'estiren i dormen a l'atzar!

Banzim, banzani!
Les ones galanes...
Banzim, banzani!
Són nostres germanes.
Banzim, banzani!
Patantim, patantani!
Jeuem i dormen en mig del rocam.
També nosaltres,
quan ve la nit,
dormim tranquil·les,
sense neguit.
El goig d'estirar-se
dormint, i lliscar
talment com les ones
de la mar.

JOAN LLONGUERES.

PROGRAMA

I

RÍTMICA

segons el Mètode del PROF. EMILI JAQUES-DALCROZE

Demostració i exercicis amb uns breus comentaris

INTERPRETACIONS DE PLÀSTICA ANIMADA

BALLADES.....	R. LAMOTE DE GRIGNON
DANSA CAMPEROLA.....	E. JAQUES-DALCROZE
MOMENT MUSICAL	SCHUBERT

II

CANÇONS I JOCS D'INFANTS

ELS MEUS ULLETS	} OTTO BLENSDORFF
ELS MEUS DITS (I.ª AUDICIÓ)	
LES RATETES ALEGRES	
LA LLOCA I ELS POLLETS (I.ª AUDICIÓ)	
EL BALL DELS ÀNECS	

III

A L'ATZAR DEL VIURE.....	J. LLONGUERES
EL MEU GOS	F. PUJOL
ELS GAUDIS DEL DIA D'OR	J. LLONGUERES
LES ONES DE LA MAR.....	.
LES CALCES DEL JAN.....	.
MARXA DE LES BANDERES	E. JAQUES-DALCROZE

MARXA DE LES BANDERES

Per l'espai les banderes desplegadas
i les veus dels infants agermanades.
Cadascú portant sa bandera a la mà;
la bandera d'avui, també la de demà.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Tots volem al teu flam nostra vida consagra.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Dalt del cel tu has de triomfà.

Tot temps triomfà;

oh bandera, oida!

I

De joventesa la bandera
ompla d'amor el cor joliu
i fa la tasca riallera
i resplendents els jorns d'estiu.
Es la senyal de l'alegria;
l'anhel del món que ha de venir.
Que el temps no puga entenebrir
aquesta llum que el cor somnia!

II

De la família la bandera
renova el foc en nostra llar
i és la llum d'or, la fe primera
que dins el cor veiem brillar.
De la infantesa beneïda
serva l'encís i el bell encant
dels nostres pares venerant
l'excels record tota la vida.

III

Noble bandera sobirana
que ets de la Pàtria el bell esclat
i de la raça catalana
el símbol de la llibertat.
Tant en la pau com en la guerra
germans fidels i units ben fort;
jurem servir-te fins la mort,
bandera santa de la terra!

E. JAQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

Palau de la Música Catalana

RONDES, CANÇONS, DANSES i JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dimarts, 6 de Gener de 1931

DIADA DELS SANTS REIS D'ORIENT

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

EL QUE CANTEN ELS OCELLS....	JOAN LLONGUERES
GERMÀ I GERMANA	E. JAQUES-DALCROZE
EL CASAMENT DEL CU-CUT	ID.
ELS MEUS ULLETS	OTTO BLENSDORFF
(ESTRENA)	
EL GENERAL BUM-BUM.....	JOAN LLONGUERES

II

RONDA DELS SEGADORS	E. JAQUES-DALCROZE
SUITE DE PETITES DANSES	F. SCHUBERT
RONDA DE MAIG.....	JOAN LLONGUERES
QUAN JO ME'N POSO LA COTI- LLETA	ID.
QUAN ANEM TOTS, UN A UN	ID.

III

ELS BONS ARBRES I ELS VIA- NANTS	E. JAQUES-DALCROZE
ENDEVINA, ENDEVINAIRE.....	OTTO BLENSDORFF
(ESTRENA)	
EL MOCADOR.....	JOAN LLONGUERES
MARXA DE LES BANDERES.....	E. JAQUES-DALCROZE

ENDEVINA, ENDEVINAIRE

Seiem fent la rodona tots.
Peret, aixeca't, fes un tomb
i clou els ulls de pressa.
La Joana vol un nou vestit.
De quin colò'l tenim ací,
Veiam si l'endevines?...

Respon!
— Groc! —
— No! No!
— Blau! —
— No! No!
— Verd! —
— No! No!

El tens davant els nassos,
no saps endevinar-lo.

Doncs fes un altre tomb!

(quan ho endevina)
Respor!
— Blanc! —
— No! No!
— Vermell! —
— No! No!

El tens davant els nassos,
ja saps endevinar-lo.
Doncs vina i ballem tots!
Tra-la, la-la, la-la!
Tirà, li-rà, li-rom.

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

EL MOCADOR

I

Tinc un mocadò
de fil i cotó.
Mira! Mira!
Com que m'na agradat,
jo me l'he comprat
a la fira.
Hi havia anellets,
collars, bracelets
i altres joies.
No escau res millor,
que un bell mocador
a les noies.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

II

Quan fa fred, al cap
(això ja se sap)
jo me'l poso,
i a l'espàtlla així,
per anà a llui,
me'l dispoço.
Pots fer-te'n, amb ell,
si vols, un farcell
ple de coses.
I també, si cal,
com bell davantal
així el poses.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

III

Per eixugamà
bon servei em fa
de vegades,
i amb ell, aviat
la taula hem parat
per les prades.
Jo l'estenc al punt
de seure damunt
l'herba humida
i així el faig anar
quan l'hora a dansar
em convida.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

IV

Un nus hi puc fé
per recordar bé
qualque cosa.
I amb ell del voltant
jo em vaig esquivant
tota nosa.
En mon braç, alçat,
bandera ha tornat.
Pit i fora!
I així fa els adéus
als bons amics meus
quan n'és l'hora.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

JOAN LLONGUERES.

ELS BONS ARBRES I ELS VIANANTS

I

Pel llarg camí polsós
la pobra gent camina...

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està)

— Per què en tots s'endevina
un avençar penós,
i feu els posats
de viure cansats?...
— Les nostres grans caminades
ens arriben a extenuar!
Portem ja molt llargues jornades
sens poguer-nos reposar!
— Veniu, veniu, si us plau,
tots junts, aquí amb els arbres!
Veniu a reposar

sots l'ombra regalada!

Jeieu tranquils
als nostres peus!
Tanqueu els ulls
i no temeu!

Au, dormiu en pau!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

Heu's aquí l'ombratge,

— *oidà* —

dormiu!

— *digudà!* —

II

— Després d'haver dormit
a nostra ombra serena...

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està)

què cosa us dona pena?

Per què teniu neguit

i feu els posats

de viure cansats?...

— La nostra fam obstinada

ens acaba d'extenuar!

Portem ja una llarga jornada

sens haver pogut menjar!

— Alceu-vos, no dormiu!

Mireu les nostres branques!

Colliu els fruits, colliu,

que són per a vosaltres!

Colliu-los, au!

No tingueu por!

Us els donem

ben de bon cor!

I mengeu en pau!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

Heu's aquí els bons fruits!

— *oidà* —

mengeu!

— *digudà!* —

III

— Després d'haver menjat

amb tota complacència

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està)

Per què vostra apariència

encar no ha canviat

i feu els posats

de viure cansats?...

— La gran fredor obstinada

ens acaba d'extenuar!

Portem ja una llarga jornada

sens poguer-nos escalfar!

— Companys, no tremoleu,

que ens sobra bé el ramatge!

Trenqueu, destralegeu,

talleu nostre brancatge!

— Amb Déu siau,

branquetes d'or!

Ara sou foc

retornador.

— Escalfeu-vos tots!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

I a l'entorn del foc

— *oidà* —

danseu!

— *digudà!*

E. JAKUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL QUE CANTEN ELS OCELLS

I

Quan floreix la primavera
m' enriola el jardinet
l'oreneta joganera
que retorna al seu niuet.
La cançó tinc ben apresada
que ella canta amb frenesí.
Diu així: — Txec catucxi!
Txec catucxi!
Llévat, llévat sens peresa!
Llévat, llévat dematí.

II

A l'estiu, sota l'ombreta,
sacsejant el seu capet
i gronxant-se en la branqueta,
canta el bon rossinyolet.
La cançó tinc ben apresada
que ell refila tot jo iu.
Deia, diu: — Tiu, tiu, tiu, tiu!
Tiu, tiu, tiu, tiu!
Canta, canta sens peresa!
Mentre ets jove, canta i riu!

III

Ve la tòrtora endolada
quan arriba la tardor
i en sa branca agenollada
prega a Déu, Nostre Senyor.
La cançó tinc ben apresada
que ella resa amb devoció.
Diu així: — Ruuc parrupó!
Ruuc parrupó!
Prega, prega sens peresa
si vols ésser bon minyó!

IV

A l'hivern, prop la fonteta,
saltirona el pardalet
i espolsant-se bé l'aleta
no té mandra ni té fret.
La cançó tinc ben apresada
que ell xerica mig esquiu.
Deia, diu: — Piu, ri, piu, piu!
Piu, ri, piu, piu!
Tresca, tresca sens peresa
que no més qui tresca viu.

Amiguets i amiguets,
enllacem nostres manetes
i fent gaies balladetes
repetim les cançonetes
com si fossim ocellets.

JOAN LLONGUERES.

GERMÀ I GERMANA

El pare m'ha donat,
(¿hi ha cosa més galana?)
el pare m'ha donat
una germana.
La mare m'ha donat,
(millor no es pot donar!)
la mare m'ha donat
un bell germà.

I

Germaneta va al davant,
germanet li va al darrera.
Quan s'aixeca el vent xiulant,
germaneta es queda enrera,
i bon punt vol fosquejà
van tots dos dant-se la mà.

II

Germaneta cull les flors,
germanet cull les cireres.
Ella estima els bells colors,
ell no vol coses lleugeres,
que sols pensa en menjar bé;
i ella pensa això també.

III

Ella té la nina al braç,
ell un brau cavall trotaire,
Dels follets ella fa cas
i ell no vol fixar-s'hi gaire.
El dormir no els plau, oh no,
que la dansa és molt millor!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL CASAMENT DEL CU-CUT

El pobre Cu-cut va cercant mullè,
mes ail, no sap trobar-la!
— Cu-cut, fes tres salts i cerca-la bé;
no't cansis de cridar-la. —
— Cu-cut! Cu-cut!
— No't vull perquè ets massa menut! —
Potser sereu vós,
la del cabell ros,
la seva dolça esposa!...
— Cu-cut! Cu-cut!
— No't vull perquè est massa menut!
— Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! —
Qui sap on deu sè
la seva mullè!
— Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut!
On s'haurà amagat?
Que surti aviat!
— Cu-cut! Cu-cut!
— Cucut! Cu-cut! Cu-cut! —
Ja tens la mullè,
abraça-la bé.
Cu-cut, Cu-cut,
l'amor ha vingut!
Ja tens la mullè
abraça-la bé,
i per molts anys, salut!
Cu-cut!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

QUAN ANEM TOTS, UN A UN

I

Quan anem tots, un a un,
ben formats, sens fer tabola...
quan anem tots, un a un,
és que anem cap a l'escola.
A l'escola havem d'anar
demati i ben de bona hora.
A l'escola havem d'anar
demati per treballar.

Tots, un a un,
a l'escola, cada dia...
tots, un a un, sens trigar,
a l'escola havem d'anar.

II

Quan anem de dos en dos,
en un vol les hores passen;
quan anem de dos en dos,
nostres mans així s'enllacen.
I anem fent els molinets,
ben de pressa, ben de pressa;
i anem fent els molinets
com si fóssim ocellets.
De dos en dos,
amb les mans ben enllaçades...
de dos en dos, com ocellets,
anem fent els molinets.

III

Quan anem de tres en tres,
els petits bé s'aconsolen;
quan anem de tres en tres,
les campanes volen, volen.
Les campanes de Salom
van en l'aire, molt en l'aire;
les campanes de Salom
van en l'aire i fan bim, bom!
De tres en tres,
les campanes, les campanes...
De tres en tres, sens parar,
les campanes fem brandar.

IV

Quan de quatre en quatre anem,
ben formats, allà a la plaça...
quan de quatre en quatre anem,
fem el batalló que passa.
Som els bons petits soldats

que se'n van cap a la guerra;
som els bons petits soldats
ben valents i ben armats.

De quatre en quatre,
els soldats van en filera;
de quatre en quatre, arrencats,
ara passen els soldats.

V

Quan anem de cinc en cinc,
fem la colla, fem la colla...
quan anem de cinc en cinc...
de la Mare Pessigolla,
que de França va arribar
i una llança i una llança...
que de França va arribar
i una llança ens va portar.
De cinc en cinc,
i amb gatzara i amb gatzara...
de cinc en cinc, saltironant,
fem la colla tot cantant.

VI

Quan anem de sis en sis,
com que és cosa molt galana...
quan anem de sis en sis,
ja podem fer la sardana;
la sardana que ens uneix
a la gent ben catalana;
la sardana que ens uneix
i els cors nostres enardeix.
De sis en sis,
la sardana noble i bella...
de sis en sis, de cent en cent,
bona cara i cor content.

VII

Quan anem tots agrupats,
en estol de gent ardidada...
quan anem tots agrupats,
és perquè la Pàtria ens crida.
Ben germans! Tots d'un plegat,
quan la Pàtria ens necessita!
Ben germans! Tots d'un plegat!
per la nostra llibertat!
Tots d'un plegat
ben units de nit i dia;
tots a un plegat, per a jurar
nostra Pàtria defensar.

JOAN LLONGUERES.

RONDA DE MAIG

Era un petit papalló blau,
vola que vola amb vol suau.

El mes de maig enjogassat
de mil poncelles ve voltat.

Totes les flors, al dematí,
amb el sol juguen pel jardí.

L'oreig arriba, tot cantant,
i amb les flors noves va dansant.

El papalló i els seus amics
a les flors diuen sos fatics.

— Oh papalló d'aletes d'or,
dorm i somnia dins mon cor! —

Els papallons s'han esvaït
en mig les ombres de la nit.

Ploren les flors, a raig a raig:
breu és la vida i breu el maig!

Però en el cor hi ha encara l'anhel
que'l perfum porta fins al cel.

JOAN LLONGUERES.

QUAN JO ME'N POSO LA COTILLETA

Quan jo me'n poso la cotilleta
faig ai, ai, ai!
ja me la lligo a la cintureta
i'm quedo tota encarradeta.

Ai, ai, ai, ai!
No puc torçar-me
ni doblegar-me;
no puc bufar
ni respirar.

Tant que m'agrada sentir-me lliure,
cantà amb veu franca, vinclar-me i riure
per la cotilla
tots jorns, ai filla!
me n'haig d'estar.

Com que vull brincà a tota hora,
la cotilla ha d'anà a fora.
Neta i polida que pugui anà,
la cotilleta cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso les sabatetes
faig oh, oh, oh!
Que són petites, que són estretes!
Ui! me fan veure les estrelletes!
oh, oh, oh, oh!
No puc alçar-me
ni bellugar-me;
no puc dansar
ni caminar.

Tant que m'agrada, tant que ho voldria,
camina i corre, saltà i fer via!
les sabatotes,
les dolentotes,
me'n fan estar.

Ben descalça i ben lleugera
faig xip, xap, a la riera.
Per ésser aïrosa i per disfrutà
l'anar calçada cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso les mitenetes
faig bri, bri, bri.
Les mans se'm tornen estiradetes
i es tornen balves i enramadetes.

Bri, bri, bri, bri!
no puc fer feina.
ni agafà una eina;
no em puc rentar
ni pentinar.

Tant que m'agrada brodà i fer coses,
tocà el piano i fer poms de roses,
per la mitena
que m'encadena
me n'haig d'estar.

Molt me plau l'anar polida,
però no el ser presumida.
Vull les mans lliures per treballà,
que la mitena cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso la caputxeta
faig tras, tras, tras;
me'n vaig a missa tota soleta
ben recollida, ben modesteta
tras, tras, tras, tras.
Haig de senyar-me
i agenollar-me;
haig de resar
i meditar.

Com que m'agrada l'enriolar-me
i el mirà enlaire i el bellugar-me,
la caputxeta
me diu: — Filleta,
això no es fa!
Ben humil i penedida
m'agenollo de seguida.
La caputxeta la vull guardà,
que per'nà a missa molt bé m'està.
Oidà!

JOAN LLONGUERES.

ELS MEUS ULLETS

I

Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens un capet, capet rodó;
tens dos ulls i dues orelles
i boca i nas, tot ben bufó!
I quan tu rius, quin goig que fas!
Per xò amb tu sempre vull anà;
per' fer barrila,
per' fer barrila,
i d'alegria saltà i brincà.

II

Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens dos bracets que prims no són;
tens deu ditets i dues manetes
per a jugà i està alegroi.
I quan tu jugues, quin goig que fas!
Per xò no't vull mai més deixà;
jugà amb tu sempre,
jugà amb tu sempre,
i d'alegria saltà i brincà.

III

Amb els ulls meus jo et puc veure,
i això és el més bonic de tot:
Tens dos peuetes i dues cametes
per a ballà i està alegroi.
I quan tu balles, quin goig que fas!
Per xò no't vull mai més deixà;
ballà amb tu sempre,
ballà amb tu sempre
i d'alegria saltà i brincà.

OTTO BLENSDORFF.

Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

EL GENERAL BUM-BUM

I

El general Bum-bum,
quan se'n va a la guerra,
davant dels seus soldats
fa tremolar la terra.
Damunt del seu cavall
galopa que galopa;
damunt del seu cavall
galopa amunt i avall.
El cavall és de cartró:
— Aparteu les criatures!... —
El cavall és de cartró,
que no es cansa ni té pò.

Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra.
Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra
el general Bum-bum.

II

El general Bum-bum,
cavaller en gropa,
ferreny i encarcerat,
va revistant la tropa.
Amb el seu bell barret
saluda que saluda;
amb el seu bell barret
saluda a tort i a dret.
El barret és de papè:
— Aparteu les criatures!... —
El barret és de papè,
i el plomall ho és també.

Ram pataplum!
Etc.

III

El general Bum-bum,
quan es treu l'espasa,
espanta els enemics
i fins la gent de casa.
Quan ell té el braç alçat,
tremola que tremola...
quan ell té el braç alçat...
poruc el veïnat.
Que de fusta an ell li cal...
— Aparteu les criatures!... —
Que de fusta an ell li cal,
perquè així no es pot fer mal.

Ram pataplum!
Etc.

IV

El general Bum-bum
del cavall ja baixa,
i ensenya, amb molt d'orgull,
a tots la seva faixa.
I els seus valents soldats
se'l miren i remiren,
i els seus valents soldats
fan gresca enriolats
Que la faixa (prou que es veu)...
— Aparteu les criatures!... —
que la faixa (prou que es veu)
és de roba de poc preu.

Ram pataplum!
Etc.

V

El general Bum-bum
gran bandera ostenta,
i l'arma, tot seguit,
cada soldat presenta.
L'aixeca amb folls rampells,
voleia que voleia;
l'aixeca amb folls rampells,
i fa fugir els ocells.
La bandera (tant se val)...
— Aparteu les criatures!... —
la bandera (tant se val)
és un tros de davantal.

Ram pataplum!
Etc.

VI

El general Bum-bum
fa tocar retreta,
i els seus soldats al coll
ja es posen l'escopeta.
Mireu, que ben armats...
(No és cosa pas de riure!)...
Mireu, que ben armats
que van els seus soldats!
Com de canya no n'hi ha...
— Aparteu les criatures!... —
Com de canya no n'hi ha
de fusells per a lluita.

Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra.
Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra
el general Bum-bum.

JOAN LLONGUERES.

RONDA DELS SEGADORS

II

Dansem, viroflit;
dansem, viroflat.
Dansem entorn dels camps de blat.
Oh el blat daurat!
Dansem, viroflit;
dansem, viroflat.
El blat és ros i ben plantat.
Juny ja ha arribat.

Dansem, dansem la ronda;
cantem la terra feconda.
Cantem, cantem i dansem
mentre seguem.

I

El sol daura les espigues;
el gra es va fent dur.
Aviat, amics i amigues,
serà el blat madur.
Tot gronxant-se amb indolència
i amb l'oreig jugant,
ja va fent la reverència
des del solc estant.

Tan bon punt s'aixeca el dia
els dallaires van
pels camps d'or, amb alegria,
el bon blat segant.
Sempre avant! La falç airosa
tresca de valent
i l'espiga generosa
va a grapats caient.

III

Ja el blat jeu damunt les eres.
Ala, segadors!
Per lligams de les garberes
flors de tots colors!
Els blauets i les roselles
vinguen a desdri.
En el cor les cançons velles
i el bon gra al moli.

Dansem, viroflit, etc.

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

SUITE DE PETITES DANSES

Ultra la sardana i els nostres graciosos
ballets populars, cre'em que a casa i a
l'escola — no solament com a comple-
ment magnífic de l'educació general, sinó
també com a disciplina saludable en tota
bona educació musical — és convenent
en els infants, i sobretot en les nenes, la
pràctica de petites danses sempre que a
base de les mateixes s'hi trobi una mû-
sica selecta de bons autors i el dansar

prengui l'aire d'una cosa senzilla i es-
pontània, sense cap pretensió inútil, que
procuri simplement un honest i delicat
esplai al cos i a l'esperit.

Per això hem inclòs en el nostre pro-
grama d'avui aquestes belles i delicades
danses de Schubert que creiem serveixen
a meravel·lar per a la finalitat que ens
proposem.

J. LL.

MARXA DE LES BANDERES

Per l'espai les banderes desplegadas
i les veus dels infants agermanades.
Cadascú portant sa bandera a la mà;
la bandera d'avui, també la de demà.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Tots volem al teu flam nostra vida consagra.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Dalt del cel tu has de triomfà.

Tot temps triomfà;

oh bandera, oïdà!

I

De *jovenesa* la bandera
ompla d'amor el cor joliu
i fa la tasca riallera
i resplendents els jorns d'estiu.
Es la senyal de l'alegria;
l'anhel del món que ha de venir.
Que el temps no pugui entenebrir
aquesta llum que el cor somnia!

II

De la *família* la bandera
renova el foc en nostra llar
i és la llum d'or, la fe primera
que dins el cor veiem brillar.
De la *infantesa* beneïda
serva l'encís i el bell encant
dels nostres pares venerant
l'excels record tota la vida.

III

Noble bandera sobirana
que ets de la *Pàtria* el bell esclat
i de la raça catalana
el símbol de la llibertat.
Tant en la pau com en la guerra
germans fidels i units ben fort;
jurem servir-te fins la mort,
bandera santa de la terra!

E. JAQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

Palau de la Música Catalana

RONDES, CANÇONS, DANSES i JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dímarts, 6 de Gener de 1931

DIADA DELS SANTS REIS D'ORIENT

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

EL QUE CANTEN ELS OCELLS....	JOAN LLONGUERES
GERMÀ I GERMANA	E. JAKUES-DALCROZE
EL CASAMENT DEL CU-CUT	ID.
ELS MEUS ULLETS	OTTO BLENSDORFF
(ESTRENA)	
EL GENERAL BUM-BUM.....	JOAN LLONGUERES

II

RONDA DELS SEGADORS	E. JAKUES-DALCROZE
SUITE DE PETITES DANSES	F. SCHUBERT
RONDA DE MAIG.....	JOAN LLONGUERES
QUAN JO MEN POSO LA COTI- LLETA	ID.
QUAN ANEM TOTS, UN A UN	ID.

III

ELS BONS ARBRES I ELS VIA- NANTS	E. JAKUES-DALCROZE
ENDEVINA, ENDEVINAIRE.....	OTTO BLENSDORFF
(ESTRENA)	
EL MOCADOR.....	JOAN LLONGUERES
MARXA DE LES BANDERES.....	E. JAKUES-DALCROZE

ENDEVINA, ENDEVINAIRE

Seiem fent la rodona tots.
Peret, aixeca't, fes un tomb
i clou els ulls de pressa.
La Joana vol un nou vestit.
De quin coló'l tenim aci,
Veiam si l'endevines?...

Respon!
— Groc! —
— Blau! —
— Verd! —
— No! No!
— No! No!
— No! No!
— No! No!

El tens davant els nassos,
no saps endevinar-lo.

Doncs fes un altre tomb!

(quan ho endevina)
Respor!
— Blanc! —
— Vermell! —
— No! No!
— No! No!

El tens davant els nassos,
ja saps endevinar-lo.
Doncs vina i ballem tots!
Tra-la, la-la, la-la!
Tirà, li-rà, li-rom.

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

EL MOCADOR

I

Tinc un mocadò
de fil i cotó.
Miral Miral!
Com que m'ha agradat,
jo me l'he comprat
a la fira.
Hi havia anellets,
collars, bracelets
i altres joies.
No escau res millor,
que un bell mocador
a les noies.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

II

Quan fa fred, al cap
(això ja se sap)
jo me'l poso,
i a l'espatlla així,
per anà a llui,
me'l dispo.
Pots fer-te'n, amb ell,
si vols, un farcell
ple de coses.
I també, si cal,
com bell davantal
així el poses.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

III

Per eixugamà
bon servei em fa
de vegades,
i amb ell, aviat
la taula hem parat
per les prades.
Jo l'estenc al punt
de seure damunt
l'herba humida
i així el faig anar
quan l'hora a dansar
em convida.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

IV

Un nus hi puc fè
per recordar bé
qualque cosa.
I amb ell del voltant
jo em vaig esquivant
tota nosa.
En mon braç, alçat,
bandera ha tornat.
Pit i fora!
I així fa els adius
als bons amics meus
quan n'és l'hora.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

JOAN LLONGUERES.

ELS BONS ARBRES I ELS VIANANTS

I

Pel llarg camí polsós
la pobra gent camina...

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està!)

— Per què en tots s'endeuina

un avençar penós,
i feu els posats

de viure cansats?...

— Les nostres grans caminades
ens arriben a extenuar!

Portem ja molt llargues jornades
sens poguer-nos reposar!

— Veniu, veniu, si us plau,
tots junts, aquí amb els arbres!

Veniu a reposar

sots l'ombra regalada!

Jeieu tranquils

als nostres peus!

Tanqueu els ulls

i no temeu!

Au, dormiu en pau!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

Heu's aquí l'ombratge,

— *oidà* —

dormiu!

— *digudà*! —

II

— Després d'haver dormit

a nostra ombra serena...

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està!)

què cosa us dona pena?

Per què teniu neguit

i feu els posats

de viure cansats?...

— La nostra fam obstinada

ens acaba d'extenuar!

Portem ja una llarga jornada

sens haver pogut menjar!

— Alceu-vos, no dormiu!

Mireu les nostres branques!

Colliu els fruits, colliu,

que són per a vosaltres!

Colliu-los, au!

No tingueu por!

Us els donem

ben de bon cor!

I mengeu en pau!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

Heu's aquí els bons fruits!

— *oidà* —

mengeu!

— *digudà*! —

III

— Després d'haver menjat

amb tota complascència

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està!)

Per què vostra apariència

encar no ha canviat

i feu els posats

de viure cansats?...

— La gran fredor obstinada

ens acaba d'extenuar!

Portem ja una llarga jornada

sens poguer-nos escalfar!

— Companys, no tremoleu,

que ens sobra bé el ramatge!

Trenqueu, destraleu,

talleu nostre brancatge!

— Amb Déu siau,

branquetes d'or!

Ara sou foc

retornador.

— Escalfeu-vos tots!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

I a l'entorn del foc

— *oidà* —

danseu!

— *digudà*! —

E. JAQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL QUE CANTEN ELS OCELLS

Si veniu aquí a escoltar,
us direm les cançonetes
que amb les ales plegadetes,
damunt nostres teuladetes,
els ocells saben cantar.

I

Quan floreix la primavera
m' enriola el jardinet
l'oreneta joganera
que retorna al seu niuet.
La cançó tinc ben apresada
que ella canta amb frenesí.
Diu així: — Txec catucxi!

Txec catucxi!

Llévat, llévat sens peresa!

Llévat, llévat demati.

II

A l'estiu, sota l'ombreta,
sacsejant el seu capet
i gronxant-se en la branqueta,
canta el bon rossinyolet.
La cançó tinc ben apresada
que ell refila tot jo iu.

Deia, diu: — Tiu, ti, tiu, tiu!

Tiu, tiu, tiu, tiu!

Canta, canta sens peresa!

Mentre ets jove, canta i riu!

III

Ve la tórtora endolada
quan arriba la tardor
i en sa branca agenollada
prega a Déu, Nostre Senyor.
La cançó tinc ben apresada
que ella resa amb devoció.
Diu així: — Ruuc parrupó!

Ruuc parrupó!

Prega, prega sens peresa

si vols ésser bon minyó!

IV

A l'hivern, prop la fonteta,
saltirona el pardalet
i espolsant-se bé l'aleta
no té mandra ni té fret.
La cançó tinc ben apresada
que ell xerica mig esqui.

Deia, diu: — Piu, ri, piu, piu!

Piu, ri, piu, piu!

Tresca, tresca sens peresa

que no més qui tresca viu.

Amiguets i amiguets,
enllacem nostres manetes
i fent gaies balladetes
repetim les cançonetes
com si fossim ocellets.

JOAN LLONGUERES.

GERMÀ I GERMANA

El pare m'ha donat,
(¿hi ha cosa més galana?)
el pare m'ha donat
una germana.
La mare m'ha donat,
(¿millor no es pot donar!)
la mare m'ha donat
un bell germà.

I

Germaneta va al davant,
germanet li va al darrera.
Quan s'aixeca el vent xiulant,
germaneta es queda enrera,
i bon punt vol fosqueja
van tots dos dant-se la mà.

II

Germaneta cull les flors,
germanet cull les cireres.
Ella estima els bells colors,
ell no vol coses lleugeres,
que sols pensa en menjar bé;
i ella pensa això també.

III

Ella té la nina al braç,
ell un brau cavall trotaire,
Dels follets ella fa cas
i ell no vol fixar-s'hi gaire.
El dormir no els plau, oh no,
que la dansa és molt millor!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL CASAMENT DEL CU-CUT

El pobre Cu-cut va cercant mullè,
mes ail, no sap trobar-la!
— Cu-cut, fes tres salts i cerca-la bé;
no't cansis de cridar-la. —
— Cu-cut! Cu-cut!
— No't vull perquè ets massa menut! —
Potser sereu vós,
la del cabell ros,
la seva dolça esposa!...
— Cu-cut! Cu-cut!
— No't vull perquè est massa menut!
— Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! —
Qui sap on deu sé
la seva mullè!
— Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut!
On s'haurà amagat?
Que surti aviat!
— Cu-cut! Cu-cut!
— Cucut! Cu-cut! Cu-cut! —
Ja tens la mullè,
abraça-la bé.
Cu-cut, Cu-cut,
l'amor ha vingut!
Ja tens la mullè
abraça-la bé,
i per molts anys, salut!
Cu-cut!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

QUAN ANEM TOTS, UN A UN

I

Quan anem tots, un a un,
ben formats, sens fer tabola...
quan anem tots, un a un,
és que anem cap a l'escola.
A l'escola havem d'anar
demati i ben de bona hora.
A l'escola havem d'anar
demati per treballar.

Tots, un a un,
a l'escola, cada dia...
tots, un a un, sense trigar,
a l'escola havem d'anar.

II

Quan anem de dos en dos,
en un vol les hores passen;
quan anem de dos en dos,
nostres mans així s'enllacen.
I anem fent els molinets,
ben de pressa, ben de pressa;
i anem fent els molinets
com si fóssim ocellets.

De dos en dos,
amb les mans ben enllaçades...
de dos en dos, com ocellets,
anem fent els molinets.

III

Quan anem de tres en tres,
els petits bé s'aconsolen;
quan anem de tres en tres,
les campanes volen, volen.
Les campanes de Salom
van en l'aire, molt en l'aire;
les campanes de Salom
van en l'aire i fan bim, bom!

De tres en tres,
les campanes, les campanes...
De tres en tres, sens parar,
les campanes fem brandar.

IV

Quan de quatre en quatre anem,
ben formats, allà a la plaça...
quan de quatre en quatre anem,
fem el batalló que passa.
Som els bons petits soldats

que se'n van cap a la guerra;
som els bons petits soldats
ben valents i ben armats.

De quatre en quatre,
els soldats van en filera;
de quatre en quatre, arrellerats,
ara passen els soldats.

V

Quan anem de cinc en cinc,
fem la colla, fem la colla...
quan anem de cinc en cinc...
de la Mare Pessigolla,
que de França va arribar
i una llança i una llança...
que de França va arribar
i una llança ens va portar.

De cinc en cinc,
i amb gatzara i amb gatzara...
de cinc en cinc, saltironant,
fem la colla tot cantant.

VI

Quan anem de sis en sis,
com que és cosa molt galana...
quan anem de sis en sis,
ja podem fer la sardana;
la sardana que ens uneix
a la gent ben catalana;
la sardana que ens uneix
i els cors nostres enardeix.

De sis en sis,
la sardana noble i bella...
de sis en sis, de cent en cent,
bona cara i cor content.

VII

Quan anem tots agrupats,
en estol de gent ardidada...
quan anem tots agrupats,
és perquè la Pàtria ens crida.
Ben germans! Tots d'un plegat,
quan la Pàtria ens necessita!
Ben germans! Tots d'un plegat!
per la nostra llibertat!

Tots d'un plegat
ben units de nit i dia;
tots a un plegat, per a jurar
nostra Pàtria defensar.

JOAN LLONGUERES.

RONDA DE MAIG

Era un petit papalló blau,
vola que vola amb vol suau.

El mes de maig enjogassat
de mil poncelles ve voltat.

Totes les flors, al dematí,
amb el sol juguen pel jardí.

L'oreig arriba, tot cantant,
i amb les flors noves va dansant.

El papalló i els seus amics
a les flors diuen sos fatics.

— Oh papalló d'aletes d'or,
dorm i somnia dins mon cor! —

Els papallons s'han esvaït
en mig les ombres de la nit.

Ploren les flors, a raig a raig:
breu és la vida i breu el maig!

Però en el cor hi ha encara l'anhel
que'l perfum porta fins al cel.

JOAN LLONGUERES.

QUAN JO ME'N POSO LA COTILLETA

Quan jo me'n poso la cotilleta
faig ai, ai, ai!
ja me la lligo a la cintureta
i'm quedo tota encarceradeta.

Ai, ai, ai, ai!
No puc torçar-me
ni doblegar-me;
no puc bufar
ni respirar.

Tant que m'agrada sentir-me lliure,
cantà amb veu franca, vinclar-me i riure
per la cotilla
tots jorns, ai filla!
me n'haig d'estar.

Com que vull brincà a tota hora,
la cotilla ha d'anà a fora.
Neta i polida que pugui anà,
la cotilleta cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso les sabatetes
faig oh, oh, oh!

Que són petites, que són estretes!
Uil! me fan veure les estrelletes!
oh, oh, oh, oh!
No puc alçar-me
ni bellugar-me;
no puc dansar
ni caminar.

Tant que m'agrada, tant que ho voldria,
camina i corre, saltà i fer via!
les sabatotes,
les dolentotes,
me'n fan estar.

Ben descalça i ben lleugera
faig xip, xap, a la riera.
Per ésser aïrosa i per disfrutà
l'anar calçada cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso les mitenetes
faig bri, bri, bri.
Les mans se'm tornen estiradetes
i es tornen balves i enrampadetes.

Bri, bri, bri, bri!
no puc fer feina.
ni agafà una eina;
no em puc rentar
ni pentinar.

Tant que m'agrada brodà i fer coses,
tocà el piano i fer poms de roses,
per la mitena
que m'encadena
me n'haig d'estar.

Molt me plau l'anar polida,
però no el ser presumida.
Vull les mans lliures per treballà,
que la mitena cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso la caputxeta
faig tras, tras, tras;

me'n vaig a missa tota soleta
ben recollida, ben modesteta
tras, tras, tras, tras.
Haig de senyar-me
i agenollar-me;
haig de resar
i meditar.

Com que m'agrada l'enriolar-me
i el mirà enlaire i el bellugar-me,
la caputxeta
me diu: — Filleta,
això no es fa!

Ben humil i penedida
m'agenollo de seguida.
La caputxeta la vull guardà,
que per'nà a missa molt bé m'està.
Oidà!

JOAN LLONGUERES.

ELS MEUS ULLETS

I

Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens un capet, capet rodó;
tens dos ulls i dues orelles
i boca i nas, tot ben bufol!
I quan tu rius, quin goig que fas!
Per xò amb tu sempre vull anà;
per' fer barrila,
per' fer barrila,
i d'alegria saltà i brincà.

II

Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens dos bracetos que prims no són;
tens deu ditets i dues manetes
per a jugà i està alegroi.
I quan tu jugues, quin goig que fas!
Per xò no't vull mai més deixà;
jugà amb tu sempre,
jugà amb tu sempre,
i d'alegria saltà i brincà.

III

Amb els ulls meus jo et puc veure,
i això és el més bonic de tot:
Tens dos peuetos i dues cametes
per a ballà i està alegroi.
I quan tu balles, quin goig que fas!
Per xò no't vull mai més deixà;
ballà amb tu sempre,
ballà amb tu sempre
i d'alegria saltà i brincà.

OTTO BLENSDORFF.

Trad. cat. de JOAQUIM PENÀ.

EL GENERAL BUM-BUM

I

El general Bum-bum,
quan se'n va a la guerra,
davant dels seus soldats
fa tremolar la terra.
Damunt del seu cavall
galopa que galopa;
damunt del seu cavall
galopa amunt i avall.
El cavall és de cartró:
— Aparteu les criatures!... —
El cavall és de cartró,
que no es cansa ni té pó.

Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra.
Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra
el general Bum-bum.

II

El general Bum-bum,
cavaller en gropa,
ferreny i encarcerat,
va revistant la tropa.
Amb el seu bell barret
saluda que saluda;
amb el seu bell barret
saluda a tort i a dret.
El barret és de papè:
— Aparteu les criatures!... —
El barret és de papè,
i el plomall ho és també.

Ram pataplum!
Etc.

III

El general Bum-bum,
quan es treu l'espasa,
espanta els enemics
i fins la gent de casa.
Quan ell té el braç alçat,
tremola que tremola...
quan ell té el braç alçat...
poruc el veïnat.
Que de fusta an ell li cal...
— Aparteu les criatures!... —
Que de fusta an ell li cal,
perquè així no es pot fer mal.

Ram pataplum!
Etc.

IV

El general Bum-bum
del cavall ja baixa,
i ensenya, amb molt d'orgull,
a tots la seva faixa.
I els seus valents soldats
se'l miren i remiren,
i els seus valents soldats
fan gresca enriolats
Que la faixa (prou que es veu)...
— Aparteu les criatures!... —
que la faixa (prou que es veu)
és de roba de poc preu.

Ram pataplum!
Etc.

V

El general Bum-bum
gran bandera ostenta,
i l'arma, tot seguit,
cada soldat presenta.
L'aixeca amb folls rampells,
voleia que voleia;
l'aixeca amb folls rampells,
i fa fugir els ocells.
La bandera (tant se val)...
— Aparteu les criatures!... —
la bandera (tant se val)
és un tros de davantal.

Ram pataplum!
Etc.

VI

El general Bum-bum
fa tocar retreta,
i els seus soldats al coll
ja es posen l'escopeta.
Mireu, que ben armats...
(No és cosa pas de riure!)...
Mireu, que ben armats
que van els seus soldats!
Com de canya no n'hi ha...
— Aparteu les criatures!... —
Com de canya no n'hi ha
de fusells per a lluita.

Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra.
Ram pataplum!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra
el general Bum-bum.

JOAN LLONGUERES,

RONDA DELS SEGADORS

II

Dansem, viroflit;
dansem, viroflat.
Dansem entorn dels camps de blat.
Oh el blat daurat!
Dansem, viroflit;
dansem, viroflat.
El blat és ros i ben plantat.
Juny ja ha arribat.

Dansem, dansem la ronda;
cantem la terra feconda.
Cantem, cantem i dansem
mentre seguem.

I

El sol daura les espigues;
el gra es va fent dur.
Aviat, amics i amigues,
serà el blat madur.
Tot gronxant-se amb indolència
i amb l'oreig jugant,
ja va fent la reverència
des del solc estant.

Tan bon punt s'aixeca el dia
els dallaires van
pels camps d'or, amb alegria,
el bon blat segant.
Sempre avant! La falç airosa
tresca de valent
i l'espiga generosa
va a grapats caient.

III

Ja el blat jeu damunt les eres.
Ala, segadors!
Per lligams de les garberes
flors de tots colors!
Els blauts i les roselles
vinguen a desdi.
En el cor les cançons velles
i el bon gra al moli.

Dansem, viroflit, etc.

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

SUITE DE PETITES DANSES

Ultra la sardana i els nostres graciosos
ballets populars, cre'em que a casa i a
l'escola — no solament com a comple-
ment magnífic de l'educació general, sinó
també com a disciplina saludable en tota
bona educació musical — és convenient
en els infants, i sobretot en les nenes, la
pràctica de petites danses sempre que a
base de les mateixes s'hi trobi una mú-
sica selecta de bons autors i el dansar

prengui l'aire d'una cosa senzilla i es-
pontània, sense cap pretensió inútil, que
procuri simplement un honest i delicat
esplai al cos i a l'esperit.

Per això hem inclòs en el nostre pro-
grama d'avui aquestes belles i delicades
danses de Schubert que creiem serveixen
a meravella la per a la finalitat que ens
proposem.

J. LL.

MARXA DE LES BANDERES

Per l'espai les banderes desplegadas
i les veus dels infants agermanades.
Cadascú portant sa bandera a la mà;
la bandera d'avui, també la de demà.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Tots volem al teu flam nostra vida consagra.

Ohà! ohà!

Bandera, va!

Dalt del cel tu has de triomfà.

Tot temps triomfà;

oh bandera, oidà!

I

De *jovenesa* la bandera
ompla d'amor el cor joliu
i fa la tasca riallera
i resplendents els jorns d'estiu.
Es la senyal de l'alegria;
l'anhel del món que ha de venir.
Que el temps no puga entenebrir
aquesta llum que el cor somnia!

II

De la *família* la bandera
renova el foc en nostra llar
i és la llum d'or, la fe primera
que dins el cor veiem brillar.
De la *infantesa* beneïda
serva l'encís i el bell encant
dels nostres pares venerant
l'excels record tota la vida.

III

Noble bandera sobirana
que ets de la *Pàtria* el bell esclat
i de la raça catalana
el símbol de la llibertat.
Tant en la pau com en la guerra
germans fidels i units ben fort;
jurem servir-te fins la mort,
bandera santa de la terra!

E. JAQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

Palau de la Música Catalana

RONDES, CANÇONS, DANSES i JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dimarts, 6 de Gener de 1931

DIADA DELS SANTS REIS D'ORIENT

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

EL QUE CANTEN ELS OCELLS....	JOAN LLONGUERES
GERMÀ I GERMANA	E. JAKES-DALCROZE
EL CASAMENT DEL CU-CUT.....	ID.
ELS MEUS ULLETS	OTTO BLENSDORFF
(ESTRENA)	
EL GENERAL BUM-BUM.....	JOAN LLONGUERES

II

RONDA DELS SEGADORS	E. JAKES-DALCROZE
SUITE DE PETITES DANSES	F. SCHUBERT
RONDA DE MAIG.....	JOAN LLONGUERES
QUAN JO ME'N POSO LA COTI- LLETA	ID.
QUAN ANEM TOTS, UN A UN	ID.

III

ELS BONS ARBRES I ELS VIA- NANTS	E. JAKES-DALCROZE
ENDEVINA, ENDEVINAIRE.....	OTTO BLENSDORFF
(ESTRENA)	
EL MOCADOR.....	JOAN LLONGUERES
MARXA DE LES BANDERES.....	E. JAKES-DALCROZE

ENDEVINA, ENDEVINAIRE

Seiem fent la rodona tots.
Peret, aixeca't, fes un tomb
i clou els ulls de pressa.
La Joana vol un nou vestit.
De quin colò'l tenim aci,
Veiam si l'endevines?...
Respon!

— Groc! —
— No! No!
— Blau! —
— No! No!
— Verd! —
— No! No!

El tens davant els nassos,
no saps endevinar-lo.

Doncs fes un altre tomb!

(quan ho endevina)
Respon!
— Blanc! —

— No! No!
— Vermell! —
— No! No!

El tens davant els nassos,
ja saps endevinar-lo.
Doncs vina i ballem tots!
Tra-la, la-la, la-la!
Tirà, li-rà, li-rom.

OTTO BLENSDORFF.
Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

EL MOCADOR

I

Tinc un mocadò
de fil i cotó.
Mira! Mira!
Com que m'ha agradat,
jo me l'he comprat
a la fira.
Hi havia anellets,
collars, bracelets
i altres joies.
No escau res millor,
que un bell mocador
a les noies.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

II

Quan fa fred, al cap
(això ja se sap)
jo me'l poso,
i a l'espatlla així,
per anà a llui,
me'l dispo.
Pots fer-te'n, amb ell,
si vols, un farcell
ple de coses.
I també, si cal,
com bell davantal
així el poses.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

III

Per eixugamà
bon servei em fa
de vegades,
i amb ell, aviat
la taula hem parat
per les prades.
Jo l'estenc al punt
de seure damunt
l'herba humida
i així el faig anar
quan l'hora a dansar
em convida.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
Etc.

IV

Un nus hi puc fè
per recordar bé
qualque cosa.
I amb ell del voltant
jo em vaig esquivant
tota nosa.
En mon braç, alçat,
bandera ha tornat.
Pit i forat!
I així fa els ad'us
als bons amics meus
quan n'és l'hora.

O lai la, o lai lo!
Mocador que mai fa nosa...
O lai la, o lai lo!
i val més que una altra cosa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, que mai reposa.
O lai la, o lai lo!
Mocador, bon mocadò.

JOAN LLONGUERES.

ELS BONS ARBRES I ELS VIANANTS

I

Pel llarg camí polsós
la pobra gent camina...

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està!)

— Per què en tots s'endevina
un avençar penós,
i feu els posats
de viure cansats?...
— Les nostres grans caminades
ens arriben a extenuar!
Portem ja molt llargues jornades
sens poguer-nos reposar!
— Veniu, veniu, si us plau,
tots junts, aquí amb els arbres!
Veniu a reposar
sots l'ombra regalada!

Jeieu tranquils
als nostres peus!
Tanqueu els ulls
i no temeu!

Au, dormiu en pau!
— *dondaina* —

Som com germans vostres!...
Heu's aquí l'ombratge,

— *oidà* —
dormiu!
— *digudà*! —

II

— Després d'haver dormit
a nostra ombra serena...

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està!)

què cosa us dona pena?
Per què teniu neguit
i feu els posats
de viure cansats?...

— La nostra fam obstinada
ens acaba d'extenuar!
Portem ja una llarga jornada
sens haver pogut menjar!
— Alceu-vos, no dormiu!

Mireu les nostres branques!
Colliu els fruits, colliu,
que són per a vosaltres!

Colliu-los, au!
No tingueu por!
Us els donem
ben de bon cor!

I mengeu en pau!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

Heu's aquí els bons fruits!

— *oidà* —
mengeu!
— *digudà*! —

III

— Després d'haver menjat
amb tota complacència

(Oidà, sots l'ombreta,
oidà, bé s'està!)

Per què vostra apariència
encar no ha canviat
i feu els posats
de viure cansats?...

— La gran fredor obstinada
ens acaba d'extenuar!
Portem ja una llarga jornada
sens poguer-nos escalfar!

— Companys, no tremoleu,
que ens sobra bé el ramatge!
Trenqueu, destraleu,
tallem nostre brancatge!

— Amb Déu siau,
branquetes d'or!
Ara sou foc
retornador.

— Escalfeu-vos tots!

— *dondaina* —

Som com germans vostres!...

I a l'entorn del foc

— *oidà* —
danseu!
— *digudà*!

E. JAQUES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL QUE CANTEN ELS OCELLS

Si veniu aquí a escoltar,
us direm les cançonetes
que amb les ales plegadetes,
damunt nostres teuladetes,
els ocells saben cantar.

I

Quan floreix la primavera
m' enriola el jardinet
l'oreneta joganera
que retorna al seu niuet.
La cançó tinc ben apresada
que ella canta amb frenesi.
Diu així: — Txec catucxi!
Txec catucxi!
Llévat, llévat sens peresa!
Llévat, llévat demati.

II

A l'estiu, sota l'ombreta,
sacsejant el seu capet
i gronxant-se en la branqueta,
canta el bon rossinyolet.
La cançó tinc ben apresada
que ell refila tot jo iu.
Deia, diu: — Tiu, ti, tiu, tiu!
Tiu, ti, tiu, tiu!
Canta, canta sens peresa!
Mentre ets jove, canta i riu!

III

Ve la tórtora endolada
quan arriba la tardor
i en sa branca agenollada
prega a Déu, Nostre Senyor.
La cançó tinc ben apresada
que ella resa amb devoció.
Diu així: — Ruuc parrupó!
Ruuc parrupó!
Prega, prega sens peresa
si vols ésser bon minyó!

IV

A l'hivern, prop la fonteta,
saltirona el pardalet
i espolsant-se bé l'aleta
no té mandra ni té fret.
La cançó tinc ben apresada
que ell xerica mig esquiu.
Deia, diu: — Piu, ri, piu, piu!
Piu, ri, piu, piu!
Tresca, tresca sens peresa
que no més qui tresca viu.

Amiguets i amiguets,
enllacem nostres manetes
i fent gaies balladetes
repetim les cançonetes
com si fossim ocellets.

JOAN LLONGUERES.

GERMÀ I GERMANA

El pare m'ha donat,
(¿hi ha cosa més galana?)
el pare m'ha donat
una germana.
La mare m'ha donat,
(millor no es pot donar!)
la mare m'ha donat
un bell germà.

I

Germaneta va al davant,
germanet li va al darrera.
Quan s'aixeca el vent xiriant,
germaneta es queda enrera,
i bon punt vol fosquejà
van tots dos dant-se la mà.

II

Germaneta cull les flors,
germanet cull les cireres.
Ella estima els bells colors,
ell no vol coses lleugeres,
que sols pensa en menjar bé;
i ella pensa això també.

III

Ella té la nina al braç,
ell un brau cavall trotaire,
Dels follets ella fa cas
i ell no vol fixar-s'hi gaire.
El dormir no els plau, oh no,
que la dansa és molt millor!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

EL CASAMENT DEL CU-CUT

El pobre Cu-cut va cercant mullè,
mes ail, no sap trobar-la!
— Cu-cut, fes tres salts i cerca-la bé;
no't cansis de cridar-la. —
— Cu-cut! Cu-cut!
— No't vull perquè ets massa menut! —
Potser sereu vós,
la del cabell ros,
la seva dolça esposa!...
— Cu-cut! Cu-cut!
— No't vull perquè est massa menut!
— Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! —
Qui sap on deu se
la seva mullè!
— Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut! Cu-cut!
On s'haurà amagat?
Que surti aviat!
— Cu-cut! Cu-cut!
— Cucut! Cu-cut! Cu-cut! —
Ja tens la mullè,
abràça-la bé.
Cu-cut, Cu-cut,
l'amor ha vingut!
Ja tens la mullè
abràça-la bé,
i per molts anys, salut!
Cu-cut!

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

QUAN ANEM TOTS, UN A UN

I

Quan anem tots, un a un,
ben formats, sens fer tabola...
quan anem tots, un a un,
és que anem cap a l'escola.
A l'escola havem d'anar
demati i ben de bona hora.
A l'escola havem d'anar
demati per treballar.

Tots, un a un,
a l'escola, cada dia...
tots, un a un, sens: trigar,
a l'escola havem d'anar.

II

Quan anem de dos en dos,
en un vol les hores passen;
quan anem de dos en dos,
nostres mans així s'enllacen.
I anem fent els molinets,
ben de pressa, ben de pressa;
i anem fent els molinets
com si fóssim ocellets.

De dos en dos,
amb les mans ben enllaçades...
de dos en dos, com ocellets,
anem fent els molinets.

III

Quan anem de tres en tres,
els petits bé s'aconsolen;
quan anem de tres en tres,
les campanes volen, volen.
Les campanes de Salom
van en l'aire, molt en l'aire;
les campanes de Salom
van en l'aire i fan bim, bom!

De tres en tres,
les campanes, les campanes...
De tres en tres, sens parar,
les campanes fem brandar.

IV

Quan de quatre en quatre anem,
ben formats, allà a la plaça...
quan de quatre en quatre anem,
fem el batalló que passa.
Som els bons petits soldats

que se'n van cap a la guerra;
som els bons petits soldats
ben valents i ben armats.

De quatre en quatre,
els soldats van en filera;
de quatre en quatre, arrengrats,
ara passen els soldats.

V

Quan anem de cinc en cinc,
fem la colla, fem la colla...
quan anem de cinc en cinc...
de la Mare Pessigolla,
que de França va arribar
i una llança i una llança...
que de França va arribar
i una llança ens va portar.
De cinc en cinc,
i amb gatzara i amb gatzara...
de cinc en cinc, saltironant,
fem la colla tot cantant.

VI

Quan anem de sis en sis,
com que és cosa molt galana...
quan anem de sis en sis,
ja podem fer la sardana;
la sardana que ens uneix
a la gent ben catalana;
la sardana que ens uneix
i els cors nostres enardeix.

De sis en sis,
la sardana noble i bella...
de sis en sis, de cent en cent,
bona cara i cor content.

VII

Quan anem tots agrupats,
en estol de gent ardid...
quan anem tots agrupats,
és perquè la Pàtria ens crida.
Ben germans! Tots d'un plegat,
quan la Pàtria ens necessita!
Ben germans! Tots d'un plegat!
per la nostra llibertat!

Tots d'un plegat
ben units de nit i dia;
tots a un plegat, per a jurar
nostra Pàtria defensar.

JOAN LLONGUERES.

RONDA DE MAIG

Era un petit papalló blau,
vola que vola amb vol suau.

El mes de maig enjogassat
de mil poncelles ve voltat.

Totes les flors, al dematí,
amb el sol juguen pel jardí.

L'oreig arriba, tot cantant,
i amb les flors noves va dansant.

El papalló i els seus amics
a les flors diuen sos fatics.

— Oh papalló d'aletes d'or,
dorm i somnia dins mon cor! —

Els papallons s'han esvaït
en mig les ombres de la nit.

Ploren les flors, a raig a raig:
breu és la vida i breu el maig!

Però en el cor hi ha encara l'anhel
que'l perfum porta fins al cel.

JOAN LLONGUERES.

QUAN JO ME'N POSO LA COTILLETA

Quan jo me'n poso la cotilleta
faig ai, ai, ail!
ja me la lligo a la cintureta
i'm quedo tota encarceradeta.

Ai, ai, ai, ail!
No puc torçar-me
ni doblegar-me;
no puc bufar
ni respirar.

Tant que m'agrada sentir-me lliure,
cantà amb veu franca, vinclar-me i riure
per la cotilla
tots jorns, ai filla!
me n'haig d'estar.

Com que vull brincà a tota hora,
la cotilla ha d'anà a fora.
Neta i polida que pugui anà,
la cotilleta cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso les sabatetes
faig oh, oh, oh!
Que són petites, que són estretes!
Ui! me fan veure les estrelletes!
oh, oh, oh, oh!
No puc alçar-me
ni bellugar-me;
no puc dansar
ni caminar.

Tant que m'agrada, tant que ho voldria,
caminà i corre, saltà i fer via!
les sabatotes,
les dolentotes,
me'n fan estar.

Ben descalça i ben lleugera
faig xip, xap, a la riera.
Per ésser aïrosa i per disfrutà
l'anar calçada cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso les mitenetes
faig bri, bri, bri.
Les mans se'm tornen estiradetes
i es tornen balves i enrampadetes.
Bri, bri, bri, bri!
no puc fer feina.
ni agafar una eina;
no em puc rentar
ni pentinar.

Tant que m'agrada brodà i fer coses,
tocà el piano i fer poms de roses,
per la mitena
que m'encadena
me n'haig d'estar.

Molt me plau l'anar polida,
però no el ser presumida.
Vull les mans lliures per treballar,
que la mitena cap falta em fa.
Oidà!

Quan jo me'n poso la caputxeta
faig tras, tras, tras;
me'n vaig a missa tota soleta
ben recollida, ben modesteta
tras, tras, tras, tras.
Haig de senyar-me
i agenollar-me;
haig de resar
i meditar.

Com que m'agrada l'enriolar-me
i el mirà enlaire i el bellugar-me,
la caputxeta
me diu: — Filleta,
això no es fa!

Ben humil i penedida
m'agenollo de seguida.
La caputxeta la vull guardà,
que per'nà a missa molt bé m'està.
Oidà!

JOAN LLONGUERES.

ELS MEUS ULLETS

I

Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens un capet, capet rodó;
tens dos ulls i dues orelles
i boca i nas, tot ben bufó!
I quan tu rius, quin goig que fas!
Per xò amb tu sempre vull anà;
per' fer barrila,
per' fer barrila,
i d'alegria saltà i brincà.

II

Amb els ulls meus jo et puc veure:
tens dos bracetos que prims no són;
tens deu ditets i dues manetes
per a jugà i està alegroi.
I quan tu jugues, quin goig que fas!
Per xò no't vull mai més deixà;
jugà amb tu sempre,
jugà amb tu sempre,
i d'alegria saltà i brincà.

III

Amb els ulls meus jo et puc veure,
i això és el més bonic de tot:
Tens dos peuetos i dues cametes
per a ballà i està alegroi.
I quan tu balles, quin goig que fas!
Per xò no't vull mai més deixà;
ballà amb tu sempre,
ballà amb tu sempre
i d'alegria saltà i brincà.

OTTO BLENSDORFF.

Trad. cat. de JOAQUIM PENA.

EL GENERAL BUM-BUM

I

El general Bum-bum,
quan se'n va a la guerra,
davant dels seus soldats
fa tremolar la terra.
Damunt del seu cavall
galopa que galopa;
damunt del seu cavall
galopa amunt i avall.
El cavall és de cartró:
— Aparteu les criatures!... —
El cavall és de cartró,
que no es cansa ni té pò.

Ram pataplam!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra.
Ram pataplam!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra
el general Bum-bum.

II

El general Bum-bum,
cavaller en gropa,
ferreny i encarcerat,
va revistant la tropa.
Amb el seu bell barret
saluda que saluda;
amb el seu bell barret
saluda a tort i a dret.
El barret és de papè:
— Aparteu les criatures!... —
El barret és de papè,
i el plomall ho és també.

Ram pataplam!
Etc.

III

El general Bum-bum,
quan es treu l'espasa,
espanta els enemics
i fins la gent de casa.
Quan ell té el braç alçat,
tremola que tremola...
quan ell té el braç alçat...
poruc el veïnat.
Que de fusta an ell li cal...
— Aparteu les criatures!... —
Que de fusta an ell li cal,
perquè així no es pot fer mal.

Ram pataplam!
Etc.

IV

El general Bum-bum
del cavall ja baixa,
i ensenya, amb molt d'orgull,
a tots la seva faixa.
I els seus valents soldats
se'l miren i remiren,
i els seus valents soldats
fan gresca enriolats
Que la faixa (prou que es veu)...
— Aparteu les criatures!... —
que la faixa (prou que es veu)
és de roba de poc preu.

Ram pataplam!
Etc.

V

El general Bum-bum
gran bandera ostenta,
i l'arma, tot seguit,
cada soldat presenta.
L'aixeca amb folles rampells,
voleia que voleia;
l'aixeca amb folles rampells,
i fa fugir els ocells.
La bandera (tant se val)...
— Aparteu les criatures!... —
la bandera (tant se val)
és un tros de davantal.

Ram pataplam!
Etc.

VI

El general Bum-bum
fa tocar retreta,
i els seus soldats al coll
ja es posen l'escopeta.
Mireu, que ben armats...
(No és cosa pas de riure!)...
Mireu, que ben armats
que van els seus soldats!
Com de canya no n'hi ha...
— Aparteu les criatures!... —
Com de canya no n'hi ha
de fusells per a lluita.

Ram pataplam!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra.
Ram pataplam!
Te-re-te-tè!
Patapim, patapum!
Se'n va a la guerra
el general Bum-bum.

JOAN LLONGUERES.

RONDA DELS SEGADORS

II

Dansem, viroflit;
dansem, viroflat.
Dansem entorn dels camps de blat.
Oh el blat daurat!
Dansem, viroflit;
dansem, viroflat.
El blat és ros i ben plantat.
Juny ja ha arribat.

Dansem, dansem la ronda;
cantem la terra feconda.
Cantem, cantem i dansem
mentre seguim.

I

El sol daura les espigues;
el gra es va fent dur.
Aviat, amics i amigues,
serà el blat madur.
Tot gronxant-se amb indolència
i amb l'oreig jugant,
ja va fent la reverència
des del solc estant.

Tan bon punt s'aixeca el dia
els dallaires van
pels camps d'or, amb alegria,
el bon blat segant.
Sempre avant! La falç airosa
tresca de valent
i l'espiga generosa
va a grapats caient.

III

Ja el blat jeu damunt les eres.
Ala, segadors!
Per lligams de les garberes
flors de tots colors!
Els blauts i les roselles
vinguen a desdì.
En el cor les cançons velles
i el bon gra al moli.

Dansem, viroflit, etc.

E. JAKES-DALCROZE.

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES.

SUITE DE PETITES DANSES

Ultra la sardana i els nostres graciosos
ballets populars, cre'em que a casa i a
l'escola — no solament com a comple-
ment magnífic de l'educació general, sinó
també com a disciplina saludable en tota
bona educació musical — és conveni-
ent en els infants, i sobretot en les nenes, la
pràctica de petites danses sempre que a
base de les mateixes s'hi trobi una mú-
sica selecta de bons autors i el dansar

prengui l'aire d'una cosa senzilla i es-
pontània, sense cap pretensió inútil, que
procuri simplement un honest i delicat
esplai al cos i a l'esperit.
Per això hem inclòs en el nostre pro-
grama d'avui aquestes belles i delicades
dances de Schubert que creiem serveixen
a meravel·lar la per a la finalitat que ens
proposam.

J. LL.

PREUS

LOCALITATS	Pel públic	Pels socis del Orfeó Català
	Pesseïes	Pesseïes
Sense entrades		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
Amb entrades		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3
Setis numerats, I rengle	3'50	3
Setis numerats, II a V rengle	2'50	2
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL ESPANYOLA» Passeig de Gràcia 54,
(Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912).

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. Socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ
precisa adquirir les localitats abans del dia del concert.

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau.

Palau de la Música Catalana

NOVA AUDICIÓ

de

RONDES, CANÇONS, FESTES i JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dilluns, 2 de Febrer de 1931

FESTIVITAT DE LA CANDELERA

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

EL QUE CANTEN ELS OCELLS....	JOAN LLONGUERES
LES RATETES ALEGRES.....	OTTO BIENSDORFF
EL CASAMENT DEL CU-CUT	E. JAQUES-DAICROZE
ELS MEUS ULLETS	OTTO BIENSDORFF
QUAN ANEM TOTS, UN A UN	JOAN LLONGUERES

II

QUAN JO ME'N POSO LA COTI- LLETA	JOAN LLONGUERES
ENDEVINA, ENDEVINAIRE.....	OTTO BIENSDORFF
ELS SOLDATS VÉENEN DE FRANÇA	JOAN LLONGUERES
EL GENERAL BUM-BUM.....	ID.
MARXA DE LES BANDERES.....	E. JAQUES-DALCROZE

III

LES CALCES DEL JAN	JOAN LLONGUERES
LES GRANOTES I LA CIGONYA .. (ESTRENA)	OTTO BIENSDORFF
LES FIGURES DEL PESSEBRE... FESTIVAL NADALENC	JOAN LLONGUERES

PREUS

LOCALITATS	Pel públic	Pels socis del Orfeó Català
	Pessetes	Pessetes
Sense entrades		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
Amb entrades		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3
Setis numerats, I rengle	3'50	3
Setis numerats, II a V rengle	2'50	2
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL ESPANYOLA» Passeig de Gràcia 54,
(Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912).

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. Socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ
precisa adquirir les localitats abans del dia del concert.

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau.

Palau de la Música Catalana

NOVA AUDICIÓ

de

RONDES, CANÇONS, FESTES i JOCS D'INFANTS

per les seccions de nens i nenes de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

fundat i dirigit pel

Mestre Joan Llongueres

Dilluns, 2 de Febrer de 1931

FESTIVITAT DE LA CANDELERA

a dos quarts de cinc de la tarda

PROGRAMA

I

EL QUE CANTEN ELS OCELLS....	JOAN LLONGUERES
LES RATETES ALEGRES.....	OTTO BIENSDORFF
EL CASAMENT DEL CU-CUT	E. JAQUES-DALCROZE
ELS MEUS ULLETS	OTTO BIENSDORFF
QUAN ANEM TOTS, UN A UN	JOAN LLONGUERES

II

QUAN JO ME'N POSO LA COTI- LLETA	JOAN LLONGUERES
ENDEVINA, ENDEVINAIRE.....	OTTO BIENSDORFF
ELS SOLDATS VÉENEN DE FRANÇA	JOAN LLONGUERES
EL GENERAL BUM-BUM.....	ID.
MARXA DE LES BANDERES.....	E. JAQUES-DALCROZE

III

LES CALCES DEL JAN	JOAN LLONGUERES
LES GRANOTES I LA CIGONYA .. (ESTRENA)	OTTO BIENSDORFF
LES FIGURES DEL PESSEBRE... FESTIVAL NADALENC	JOAN LLONGUERES

«que estima aquell Nen
nascut de Maria».
«que vespre i mati
resa cada dia».
«que va a combregar
com una angelina».
«que dóna les gràcies
quan sopa i quan dina».
«que passa xerrant
tota la doctrina».
«que ensenya els bracets
i és molt esvanida».
«que diu paraulotes
i alguna mentida».

«que vol festejar
com una fadrina».
«que mai no respecta
la seva padrina», etc.

Cor

«Que bella que n'és
o Verge Maria ;
de bella que n'és
jo l'adoraria».
«Perdó bon Jesús
per la dolça amiga,
si jo fes això
que lletja seria».

L'Eucaristia

Joc de Mossèn J. Ferrer Florit, melodia gregoriana.
Els cors formaran una hòstia vivent, amb la seva
creueta al mig i glosaran els conceptes de l'*Adoro te
devote*.

Vinc per adorar-vos ben devotament,
amb rendida ofrena d'enamorament,
oh Jesús dolcíssim, oh Déu encarnat
que en la meua Església romans amagat.

Com formant una hòstia donem-nos les mans,
estimem-nos força i siguem germans
tots els qui en la taula del Pare seiem
i a Jesús que és vida mengem i bevem.

Per sempre estimem-nos i abracem-nos fort ;
qui pel Crist sofreixi no veurà mort,
amics d'infantesa, anirem a Déu
com formant una hòstia dintre del cor seu».

«Recordant el Mestre formem una creu,
tron excels de glòria de l'Anyell sens preu
on l'Hòstia divina per tots va morir
i el gran sacrifici a Déu oferí.»

«Adorem la menja que morint s'ha dat,
la sang que corria pel nostre rescot ;
Creu i Eucaristia ! O dolor i dolçor !
augmenta'ns la vida de Nostre Senyor.»

AMICS DEL CATECISME

FESTIVAL DE TARDOR

CONCERT D'ORACIONS GREGORIANES,
JOCS CATEQUISTICS I DANSES INFANTILS

PEL

COR CATEQUISTIC INFANTIL

QUE DIRIGEIX EL

P. GASPAR FRANCES, S. J.

I L'ESBART DANÇAIRE INFANTIL

DE L'ORFEÓ DE SANS, DIRIGIT PER

N'AURELI CAMPMANY

23 DE NOVEMBRE DE 1930

Oracions en cant gregorià

1. Parenostre, popular gregorià.
2. Avemaria, popular gregoriana.
3. Credo, gregorià modern, de Mossèn Lluís Romeu.
4. Senyor meu, Jesucrist, de Mossèn Lluís Romeu.
5. Ulls del Bon Jesús, mireume. Gregorià.
Ulls del Bon Jesús, mireu-me.
Llavis de Jesús, parleu-me.
Peus de Jesús, seguiu-me.
Mà de Jesús, beneïu-me.
Cor de Jesús, estimeu-me.
Braç de Jesús, conduïu-me
i a l'eterna glòria, porteu-me.
6. Antifones marianes.
I.—Salve.
II.—Oh Verge pulquèrrima,
oh Mare melíflua,
oh de Déu Filla!
Claríssima estrella,
puríssima rosa
de lliris nodriua!
Claredat suprema,
flor de valls obscures,
sense culpa nada!
Verge de les verges;
Mare dels qui creuen
i plena de gràcia!
Fes que estimem sempre
el teu Fill dolcíssim,
oh Mare molt pia.
Porta'ns a la joia
del cel sempiterna,
oh Verge Maria.

El bressol sembla una barca
i un port immens el fossar
i la nostra vida sembla
un viatge per la mar.
L'Església per Crist fundada
ens duu al cel com una nau:
els remitgers som nosaltres
i el Sant Pare el capità.
Ruixim, ruixam... etc.

DIALEG

- Cor* Capità: dins de la barca
sou l'amo després de Déu;
maneu-nos el que convingui,
vós sabeu el que convé.
- P. M.* Missa entera oeixi el cristià
els diumenges i festes de guardar.
- Cor* Tan si fa temps de bonança
com si la tempesta brunz,
complirem aquest precepte
perquè us l'ha inspirat Jesús.

VARIANTS

No menjeu carn els dies d'abstinència
i compliu els dejunis amb paciència.
Almenys per Pasqua de Ressurrecció
rebreu, ben confessats, Nostre Senyó.
Segons el Dret o la Consuetud
a l'Església doneu vostre tribut.
En la Santa Quaresma i en l'Advent
les bodes no fareu solemnement.

L'examen de consciència

Joc de Mossèn J. Ferrer Florit, melodia popular.
Sardaneta. Una nena s'acusa dels seus pecats o explica ingènuament les seves bones obres. Les companyes i el cor sentenciós dels nois expresen la veu dels bons sentiments i de la consciència.

Estrofes

«Aquí hi ha un infant,	tota la doctrina»
aquí hi ha una nina»	«que mai no va al ball,
«que sap explicar	ni al ball ni al cine».

la seva obligació.
 NENS: Parla'ns primer Manament
 amb franquesa i sens temor.
 T'envia l'Omnipotent,
 som els Esclaus del Senyor.
 P. M.: Fora de mi, Senyor teu
 no adoraràs altre Déu.
 NENS: Pare que ens haveu creat
 faci's la vostra voluntat.

VARIANTS

- I. Fora de mi, Senyor teu,
no adoraràs altre Déu.
- II. No diguis sense raó
el nom de Nostre Senyor.
- III. En dia festiu, no fallis
a la Missa, ni treballis.
- IV. Respecta i estima el pare,
estima i honra la mare.
- V. Ni amb la llengua, ni amb ferida
trenguis a un home la vida.
- VI. No cometis cap malesa,
contra la Santa Puresa.
- VII. No prenguis res a ningú;
si li has pres torna-li a dur.
- VIII. No faltis a la veritat,
ni acusis amb falsedat.
- IX. No desitja l'hom de bé
de son pròxim la muller.
- X. Procura no sentir afany
de prendre el que no et pertany.

Els preceptes de l'Església

Joc de Mossèn J. Tusquets, melodia de Mossèn Jo-
sep M. Borràs. Acompanyament del P. G. Francès.

Barcarola. Com remitgers d'una nau, els infants
obeeixen els preceptes de llur capità, el Sant Pare.

COR

Ruixim, ruixam,
remeu de valent:
bufim, bufam,
les veles al vent.

JOCS CATEQUISTICS

La Santíssima Trinitat

Joc de Mossèn J. Tusquets, melodia de Mossèn Jo-
sep M. Borràs, acompanyament del P. G. Francès.

Es un joc d'èmuls. Els nens, dividits en bàndols,
s'interroguen mútuament fins haver comprès bé els ter-
mes del misteri.

COR

- P. Endevina, endevineta,
quants Déus hi han?
 R. Hi ha un sol Déu en tres persones,
Pare, Fill i Esperit Sant.

Estrofes

I

A mi m'agradaria
—ho dic, ho dic, ho dic!—
 A mi m'agradaria
ser pare d'un petit.

II

A mi m'agradaria
—ai, trist; ai, trist; ai, trist!—
 a mi m'agradaria
d'un bon papà ser fill.

III

A mi m'agradaria,
—oh, sí; oh, sí; oh, sí!—
 a mi m'agradaria
ser Sant com Sant Tarcís.

La vida eterna

Joc de Mossèn J. Tusquets, melodia de Mossèn Josep M. Borràs, acompanyament del P. G. Francès.

Joc de soldats. L'exèrcit de Jesucrist lluita contra Satanàs. Els soldats traïdors són castigats amb l'infern. Els que s'esglaïen, però no fugen, han de pagar llurs deutes al purgatori. Els valents són premiats amb el cel.

COR ALTERN

1. Visca, visca, tararà:
2. Tots al cel volem anà.
1. Visca, visca, tararé:
2. Fugim d'En Pere Botê.
1. Visca, visca, tararí:
2. Aquest món és ben mesquí.
1. Visca, visca, tararó:
2. Tot hom amb Nostre Senyô.
1. Visca, visca, tararú:
2. I amb el Dimoni ningú.

Chor general

Tararà, tararí, tararó,
tothom amb Nostre Senyô:
tararí, tararé, tararú,
i amb el dimoni ningú.

ESTROFES

Infern

Els soldadots malcreients
que mortalment han pecat,
seran tancats a l'infern
per tota l'eternitat.
Hi viuran amb En Banyeta,
encesos com a tions,
i tindran molta envegeta
dels que han estat bons minyons.

Purgatori

Els soldadets temorencs

que han comès pecats petits,
o que acaben el servei
amb penes per a complir,
sofriran al Purgatori
en trista presó arrestats,
fins haver pagat les penes
que mereixen llurs pecats.

Cel

Aquells soldats tan valents,
deixebles de Sant Miquel,
moren amb ànima d'àngel
i se'n van per sempre al cel.
Allí viuran amb el Pare
i el Fill i l'Esperit Sant,
i faran molta gatzara
i amb els àngels jugaran.

Els Manaments

Joc de Mossèn J. Tusquets, melodia de Mossèn Josep M. Borràs, acompanyament del P. G. Francès.

Rondalla infantil. Els Manaments, representats per deu infants, truquen a la porta. Els nens bon minyons els reben i obeeixen.

COR

COR DE NENS

Tric, trac.	Ric, rac.
Som deu germanets	Entreu d'un a un,
que volem entrar.	tot s'arreglarà;
Tric, trac.	si la casa és xica
Obriu-nos la porta	nostre cor és gran.
i us drem la pau.	Ric, rac.

DIALEG

P. M. (recitant): Sóc el primer Manament
vinc a parlar-vos amb por,
tothom rep esquerpament

DANSES INFANTILS

A CARREC DE

L'ESBART INFANTIL DE DANÇAIRE

DE L'ORFÈ DE SANS

DIRIGIT PER

N'AURELI CAMPANY

L'HEREU RIERA . . .	Pellars
BALL CERDÀ	Plana de Vic
L'EIXIDA	Urgell
BALL DE NAU. . . .	Bergadà
BALL DE ST. FARRIOL	Geronés
BALL DE GITANES . .	Penedés

Direcció escènica:

EN JOAN MARTS

Direcció musical:

SRTA. MAGDA PRUNERA

Casal dels Lluïsos

=====

DIUMENGE DIA 8 :: A les 6 en punt de la tarda

Cançons, Jocs i Rondes d'Infants

per la

“SECCIÓ D'INFANTS”

del

CENTRE SOCIAL DE BETLEM

Direcció: ENRIC GIBERT CAMINS

PROGRAMA

I

<i>Rentem bé la roba</i>	}	E. JAQUES-DALCROZE
<i>¡Ai quina sort la meua!</i>		
<i>Ronda dels ocellets bons minyons</i>		
<i>Ronda de les Estacions florides</i>		
<i>El General bum-bum</i>		JOAN LLONGUERES

II

<i>Cançó de l'aigua</i>	}	JOAN LLONGUERES
<i>El Dormilega</i>		
<i>Escarabat bum-bum</i>		
<i>El joc dels rams.</i>		
<i>L'Escolà de les Corretges</i>		
<i>(episodi de la Festa de Sant Nicolau)</i>		
<i>El joc de les bombes</i>		